

**ГОМІН
УКРАЇНИ**

50

ЛІТ НА СЛУЖБІ НАЦІЇ

Редактор — Олег Романишин
Набір — Михайло Гуцман
Верстка і мистецьке оформлення — Георгій Тівірікін

*** * ***

Editor — Oleh Romanyshyn
Typesetting — Myhajlo Hucman
Design and Layout — Georgi Tivirikin

Накладом громадського тижневика «Гомін України»
Published by «Homin Ukrainy» Community Newspaper
83 Christie Street, Toronto, Ontario, Canada M6G 3B1
Tel: (416) 516-2443 Fax: (416) 516-4033
E-mail: hominukrainy1@on.aibn.com

Надруковано в друкарні оо. Василян в Торонто
Printed by Basilian Press in Toronto.

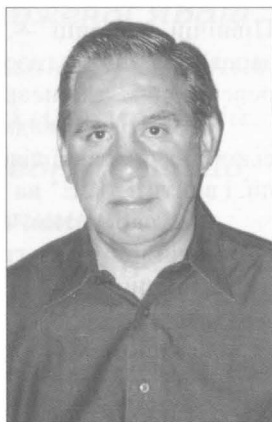
ЗВЕРНЕННЯ ДО ЧИТАЧІВ "ГОМОНУ УКРАЇНИ" І УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ

Управителька «ГУ»
Олександра Шуст

Перед Вами Ювілейна пропам'ятна книжечка з приводу 50-річчя діяльності тижневика "Гомін України" в українському інформаційному просторі.

З перспективи 50-річної діяльності Видавництва "Гомін України" ми можемо з гордістю оцінювати наші поважні досягнення. Переглядаючи річники "Гомону України" завважуємо, що від грудня

Голова Дирекції «ГУ»
Михайло Шепетик

1948 р. по грудень 1998 р. появилось 2833 чисел газети. Це великий успіх для української журналістики, коли врахувати, що праця у видавництві базувалася на ідейній ініціативі його активістів, членів ОУВФ-УДО Канади та нашої патріотичної громади взагалі.

Упродовж 50 років зміст і форма газети зазнавали певних змін, зумовлених інформаційними і національними потребами спільноти і України, та модернізацією видавничої технології. Але основна мета "Гомону України", наголошена у редакційній статті першого числа газети — служити потребам української спільноти в Канаді та усюди в діаспорі і українського народу взагалі, залишилася незмінною. Сьогодні "Гомін України" надалі успішно, гідно і усесторонньо інформує своїх читачів про події в незалежній Українській державі і в діаспорі. Наші прагнення і сподівання щодо ролі всегромадської газети "Гомін України" на порозі нового століття мусять стриміти до того, що рівень зобов'язання і відданості українській спільноті і справі, при сприянні і нашої газети, буде далі поширюватися як в діаспорі, так і в Україні.

Щоб цьому завданню ефективніше послідовно служити, наша програма розвитку "Гомону України" включатиме наступні заходи:

— Примножувати наші фінансово-матеріальні і фахові ресурси, добровільну допомогу, кількість наших місцевих представництв, інформаційного матеріалу про Україну і діяльність української діаспори в Канаді і в світі — а в тому, окремо, про діяльність Українських Державницьких Організацій (УДО).

— Поширення читачької аудиторії нашої газети в Канаді, ЗСА, усіх інших країнах західньої і східньої діаспори в Україні.

— Сприяти об'єднанню з "Гомоном України" газет — зокрема у Північній Америці —, які сповідують ідейні основи УДО-ОУДФ. Це запевнить, що ця газета стане найбільш почитним, а за змістом неперевершеним, тижневиком української діаспори.

— Відновити видання "Юкреніян Еко", яке доходило б до української англомовної діаспори в Канаді, ЗСА, Великобританії та Австралії, і вийти з "ЮЕ" на Інтернет із власною вебсторінкою.

— У парі з тим, поширювати оголошеневу базу "ГУ", щоб з інформацій про послуги наших підприємців і професіоналістів користали якнайширші кола нашої спільноти з очевидними користями для обох сторін.

На порозі ХХІ століття "Гомін України" дальше вважається найбільш поважаним українським тижневиком у діаспорі з читачами в усіх країнах нашого поселення і в Україні. Цей успіх завдячуємо відданості нашій газеті кожночасних членів дирекції, редакції і адміністрації, друкарсько-технічному відділові, передплатникам-читачам, активістам-членам і прихильникам Українських Державницьких Організацій (ОУДФ), нашим фінансовим установам і підприємствам. За їхню постійну моральну і матеріальну підтримку у розбудові нашої газети і Видавництва "Гомін України" складаємо щире спасибі з упевненням, що наша з Вами співпраця далі розвиватиметься для добра Української Справи.

Михайло Шепетик
Голова Дирекції

Олександра Шуст
Управителька

Подяка

Починаючи від 1948 року «Гомін України» зробив великий внесок у видавничу діяльність нашої зорганізованої громади в Канаді.

Це 50 років жертвенної і заслуженої праці великого числа будівничих «Гомону України» — членів дирекцій, редакцій, адміністрацій, друкарні, наших уділовців, передплатників, представників, співробітників, підприємців і професіоналістів, а особливо Управ і членства Українських Державницьких Організацій Канади.

З особливим признанням і подякою щиро вітаємо усіх жертводавців, які вшанували Золотий Ювілей «Гомону України» і склали пожертви на його дальшу розбудову.

Це запорука тривалої видавничої діяльності «Гомону України» на добро і славу нашої громади в Канаді і нашої Батьківщини — України!

Щира Вам подяка!

Видавництво «Гомін України»

ВІДЗНАЧЕННЯ 50-ЛІТТЯ «ГОМОНУ УКРАЇНИ»

(Торонто. «ГУ»). — У неділю, 21 березня 1999 р. в торонтському Українському Культурному Центрі відбулася велелюдна ювілейна гостина із святковою програмою для головного відзначення золотого ювілею громадської газети «Гомін України» — органа Українських Державницьких Організацій Канади.

Святкову гостину відкрила ведуча програмою Ірина Мицак — колишня редакторка «Юкреніян Еко», англomовного додатку до «Гомону України». У своєму слові вона сказала, посилаючись на свій досвід в «Гомоні України»: «Впродовж 50 років тижневик «Гомін України» був не лише джерелом інформації для української громади в Канаді, але перш за все зв'язком з нашою Батьківщиною, зв'язком, який допомагав нам вдержувати і підсилювати наші ідеали. По-друге, присвяченням уваги розвитку громадського життя в діаспорі, «Гомін» через свій засяг був тим об'єднуючим чинником для української громади Північної Америки».

Представляючи почесних гостей, серед яких були Преосвященний владика Корнилій Пасічний, генеральний консул України в Торонті Микола Кириченко, голова Президії Світової Конференції Українських Державницьких Організацій (СКУДО) мгр Євген Гановський зі ЗСА, та численні представники громадських організацій та українських засобів масової інформації. Ірина Мицак представила і разом з учасниками свята привітала присутніх членів дирекції, редакції, адміністрації і співробітників «Гомону України» в сучасності:

Дирекція: Володимир Окіпнюк, Михайло Шепетик, Михайло Музичка, Кліментина Боднар, Ярослав Фенин, Марія Кравець, Степан Гула, Іван Фіголь, Микола Карпій.

Адміністрація: Василь Мигович, Віра Микитин, Вероніка Сергійчук, помічники адміністрації: Володимир Любка, Йосип Шостак.

Редакція: Олег Романишин, Софія Сосняк, Георгій Тівірікін, Михайло Гуцман; а у недавно минулих роках д-р Володимир Болюбаш, Олена Глібович.

У точці програми *Громадській газеті «Гомін України» — 50 років* зі словом виступили голова дирекції «Гомону України» Володимир Окіпнюк і головний редактор Олег Романишин. Володимир Окіпнюк зосередив зміст своєї доповіді на історичних моментах «Гомону України» — зокрема на його складних початках, співосновниках — численних будівничих та довголітніх співробітниках та причинах створення цього нового часопису в Канаді в умовах політичної і громадської си-

Зліва: голова президії СКУДО м-р Євген Гановський, генеральний консул України Микола Кириченко з дружиною Людмилою.

туації 50 років тому. Тобто, коли в Україні точилася визвольна боротьба ОУН-УПА, а повоєнні хвилі імігрантів поповнювали існуючу українську громаду в Канаді та інших країнах Західного світу не лиш фізично, але й світоглядно. В. Окіпнюк теж нагадав, що від грудня 1948 р. по березень 1999 р. появилось 2,844 числа газети, що разом творять важливий літопис життя нашої громади в Канаді; видано біля 100 книжкових видань та річних альманахів «Гомону України». Важливим історичним та символічним моментом для газети залишається і те, що свідоцтво («чартер») інкорпорації «Гомону України» підписав тодішній міністер Онтаріо українського роду дост. Іван Яремко, і залишився від тоді передплатником і щирим приятелем «Гомону України» по сьогодні.

В. Окіпнюк теж наголосив, що задовільно, уже з новою видавничою технологією, завершується ротація поколінь у «Гомоні України». Треба ще, почавши у цьому ювілейному році, поширити читацьку базу нашої газети на 1,000 нових передплатників.

На закінчення В. Окіпнюк, в імені «Гомону України», зложив подяку українській громаді, членству ОУДФ, підприємцям і професіоналістам — зокрема кредитовій спілці «Будучність» з Торонта і Українській Народній Касі з Монтреалю — за довголітню підтримку. Окрему подяку В. Окіпнюк зложив за усі привітання і пожертви на дальшу розбудову «Гомону України», які надійшли і далі надходять з нагоди 50-річчя нашої газети.

У своєму слові Олег Романишин наголосив деякі моменти, які стосуються сучасності і майбутнього «Гомону України»: «Що «Гомін України» далі прямує надійним шляхом свого дальшого розвитку свідчить факт, що сьогодні він є чи не найбільшим і найбільш авторитетним українським тижневиком в діаспорі з читачами не лиш в Канаді, але в усіх країнах нашого поселення. Втішається «Гомін України» теж зростаючим числом читачів і в Україні, де газетою подекуди користуються навіть для навчання українського народознавства у школах... Щодо змісту «Гомін України» завжди був газетою сучасності і майбутнього, тобто газетою, органічно пов'язаною з проблематикою, потребами і життєвим ритмом українства. Таким «Гомін України» пройшов свій 50-річний шлях аж до воріт ХХІ століття... Праця в «Гомоні України» для його діячів була не лиш звичайним затрудненням, а завжди переростала у своєрідний життєвий стиль, виконання обов'язку і служби національній ідеї, що співосновники нашої установи завжди передавали у спадку своїм наступникам по сьогоднішній день. Оберігання цієї спадщини є і буде ключем до життєздатності і успіху «Гомону України» й на майбутнє».

З ювілейними привітаннями, словом і роздумами про початки, ролі в громаді і перспективи «Гомону України» виступили генеральний консул України в Торонті Микола Кириченко, голова президії Світової Конференції Українських Державницьких Організацій і редактор тижневика «Національна Трибуна» в ЗСА мгр Євген Гановський, представник Конгресу Українців Канади Теодосій Волошин, голова Організаційного комітету для скликання Світового З'їзду українських журналістів Олександр Харченко.

Листовно «Гомін України» привітали ієрархи Українських Церков, прем'єр-міністр Канади Жан Крет'єн, посол України в Канаді Володимир Хандогій, прем'єр провінції Онтаріо Майкл Гарріс, мер м. Торонта Мел Ластман, міністер оборони Канади Арт Еггелтон, голова проводу ОУН і КУН народний депутат України Слава Стецько, президент СКУ д-р Аскольд Лозинський, президент КУК адв. Євген Чолій та численні інші організації в Канаді, Україні і діаспорі.

Важливою точкою в програмі ювілейного свята було *відзначення будівничих і довголітніх співпрацівників «Гомону України»*, яким вручено особисто або членам їхньої родини пропам'ятні почесні грамоти. У присвяті цим особам ведуча свята Ірина Мицак сказала: «На тлі пройденого півстоліття, і з нагоди нашого Золотого Ювілею, сьогодні ми вшановуємо співосновників, будівничих і співробітників «Гомону України».

Майже усі співосновники «Гомону України» уже відійшли у вічність. Але разом з нами відзначають наш ювілей ще багато будівничих і співробітників «Гомону України» — від давніх часів по сьогодні. Це люди, які в даний період, чи увесь цей час, будували чи працювали в «Гомоні» і задля «Гомону» — не лише у дирекції, редакції, адміні-

Зліва: упр. Василь Мигович, дир. Володимир Окіпнюк, ред. Олег Романішин.
Фото: Іван Терещенко

страції і друкарні видавництва, але рівночасно у наших Організаціях Українського Визвольного Фронту (тепер Українські Державницькі Організації Канади), які створили «Гомін України», як свій пресовий орган, і його активно підтримують від самих початків по сьогодні.

Отже, вшановуючи сьогодні активістів «Гомону України», вшановуємо рівночасно й активістів нашого середовища УДО Канади з сердечною подякою за їхню лояльність і жертвність.

По усій Канаді таких активістів завжди було і є багато. Упродовж цього ювілейного року ми їх вшануємо по всіх наших осередках на виїзних ювілейних «живих газетах» «Гомону України», або інших до-тичних імпрезах.

А сьогодні, на початок, вшануємо тих, які причинилися до створення і дальшого розвитку «Гомону України» у місці його народження — в Торонті».

Напередодні вручення пропам'ятних почесних грамот цим заслуженим діячам «Гомону України» у «місці його народження — Торонті» учасники свята окремо вшанували співосновника і кол. головного редактора нашої газети **д-р Романа Олійника-Рахманного** з Монреаля та відзначили його 80-ліття вставанням з місця і «Многоліттям». Д-р Р. Рахманний не міг прибути особисто на святкування через недугу.

Почесні грамоти з нагоди 50-річного ювілею «Гомону України» надано наступним особам: Роман Олійник-Рахманний, бл. п. Ярослав Спольський, бл. п. Роман Малащук, бл. п. Василь Безхлібник, бл. п. Іван Бойко, бл. п. Василь Солонинка, бл. п. Іван Вараниця, бл. п. Олександр Матла, бл. п. Богдан Стебельський, бл. п. Володимир Макар, бл. п. Володимир Довганюк, бл. п. Василь Кушмелин, Козьма Юрійчук, бл. п. Омелян Кушнір, бл. п. Петро Башук, бл. п. Анатолій Бедрій, Теодосій Буйняк, Теодосій Волошин, Петро Микуляк, Ярослав Вільк, Богдан Гірник, бл. п. Андрій Бандера, Аріядна Стебельська, бл. п. Роман Бойцун, Іван Фіголь, бл. п. Микола Фіголь, Степан Пелех, Василь Ковальчук, Василь Бицик, Віра Микитин, Софія Сосняк, Кредитова Спілка «Будучність» (Торонто), Українська Народня Каса (Монтреаль).

Окремо вшановано пам'ятною таблицею за довголітню віддану працю для нашої газети **найдовше діючого головного директора «Гомону України» Володимира Окіпнюка**. Подяку від Видавництва зложив управитель Василь Мигович.

У мистецькій частині ювілейної програми виступили: жіночий хор «Діброва» при осередку СУМ-Торонто (мистецький керівник — Михайло Чулков-Кравченко, супровід — Надія Вербенко) і солістка Віра Мартиненко.

Перед кінцевою молитвою о. митрат Петро Стецюк виголосив слово про Слово Правди і його значення для спільноти, нації. О. П. Стецюк, зокрема, наголосив потребу, щоб українська преса, а в тому й «Гомін України», ще більше присвячували уваги церковно-релігійним питанням з точки бачення ідеї єдності українського християнства, як це було за часів св. Володимира.

Під час святкової гостини учасники могли оглянути цікаву виставку «Гомону України» та різних публікацій Видавництва за час свого існування, яку улаштувала член редакції Софія Сосняк.

Від Ювілейного комітету належні подяки за підтримку громади для «Гомону України» і за довершення успішного ювілейного свята зложила голова Українського Культурного Центру Олександра Шуст.

Ювілейне свято закінчено українським національним славнем.

«Гомін України», Рік LI, ч. 19 (2853), 17 травня 1999 р., ст. 5.

З НАМИ ПОСТІЙНО БУВ "ГОМІН УКРАЇНИ"

50 років тому — 15 грудня 1948 року появилось в Торонті перше число "Гомону України".

За ініціативою невеликого гурта патріотів-націоналістів "Гомін України" побачив світ.

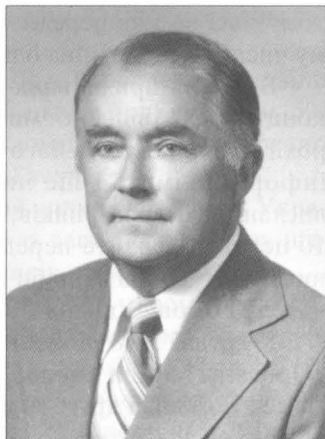
Очолив першу дирекцію видавництва старшина канадської армії Святослав Фроляк, який повернув з Європи після Другої світової війни.

У його ЗВЕРНЕННІ-редакційній статті 1-го числа "Гомону України" були завжди актуальні заклики: "Газету присвячуємо боротьбі українського народу за волю, його героїчній Українській Повстанській Армії, аж до повної перемоги — до Української Самостійної Соборної Держави".

Так і сталося. Ми в році нашого ювілею — нашого 50-річчя — можемо сказати: ЗАПОВІТ ОСНОВНИКІВ "ГОМОНУ УКРАЇНИ" з 1948 року — ВИКОНАНО.

Поява "Гомону України" — нової газети з орієнтацією "на Край", на тогочасну Воюючу Україну, на ОУН-УПА — змобілізувала до праці велике число подруг і друзів-однодумців-націоналістів того часу в цілій Канаді. Початки не були легкі. Труднощі треба було перебороти.

Напрошується нагадати мандрівку і пригоди першого числа "Гомону України": директор видавництва Святослав Фроляк з редакційною колегією зредагували перше число "Гомону України". Надрукували його в друкарні Організації гетьманців-державників де друкувався їхній тижневик "Український робітник". Редагували газету ред. Михайло Сосновський (перший редактор), а в дальшому редактор Роман Рахманний. Директор видавництва Святослав Фроляк зробив першу висилку газети зі своєї приватної хати. Вже в тому часі, в Торонті гурт друзів а в тому Петро Микуляк, Теодосій Волошин, Ярослав Вільк і другі організували адміністрацію, приготувляли адреси,

Володимир Окіпнюк
Голова Дирекції 1976-1999

кольпортаж під церквами і установами, експедицію 1-го числа "Гомону України".

Завдяки директорові видавництва Святославові Фролякові – перше число "Гомону України" вже було в дорозі поїздами, поштою, автобусами до місцевостей цілої Канади і Америки, де вже були наші поселення.

Для прикладу згадаю про те, що діялося з "ГУ" у Вінніпегу. Український Вінніпег чекав на "Гомін України". "Гомін України" ще в тому часі не мав передплатників. Була проголошена передплата у 1-му числі: \$3 річно; ціна одного числа-10 центів.

Великий прихильник "Гомону України" кол. в'язень німецького концтабору Авшвіц о. митрат Семен Іжик в тому часі вже був на парохії у Вінніпегу. На його телефон зателефонувало Торонто з такими інформаціями: "1-ше число вислано через "Канедієн Пасифік", вислано 300 примірників, підберіть посилку зі станції, продавайте по 10 центів, збирайте передплатників. Розчислюйтеся негайно з видавництвом у Торонті, щоби були гроші на друкування другого і дальших чисел "Гомону України", бо 1-ше число видано за позичені гроші".

У грудні 1948 року, в суботу по праці знова зібралися в Інституті "Просвіти" друзі: Теодор Химко, Микола Бартків, Григорій Дрепко, Семен Романів і другі. Привезли газету. Розділили між собою, щоби в неділю після Служб Божих кольпортувати "ГУ" біля церков м. Вінніпегу і околиць. Для нас це була радість і приємність. Продано 300 примірників "Гомону України". На другий день переслано до Торонта \$30 за продані газети з привітом і побажанням успіхів. Торонто чекало на відгук про появу 1-го числа "Гомону України" — звичайно, відгук був позитивний.

На увагу заслуговує дрібна але цікава пригода з 1-ми числом "Гомону України" під одною із церков м. Вінніпегу: мене запросив до канцелярії церкви о. парох, де я вже був членом. "Ви під нашою церквою кольпортуєте "якусь" газету без мого дозволу". Я перепросив о. пароха і передав йому "Гомін України". В часі тижня перед другим числом "Гомону України" о. парох знова попросив мене до себе і сказав: "газета цікава і корисна для нас українців Канади, кольпортуйте її перед нашою церквою — бажаю успіхів. Маєте 3 дол. — я хочу бути передплатником вашої газети". Це і був **перший** річний передплатник "Гомону України" у Вінніпегу.

Так проходили нелегкі перші місяці "Гомону України" в Канаді. Благородний почин друзів в Торонті з "Гомоном України" підтримали наші зорганізовані громади в цілій Канаді.

Були вдоволені обі сторони — ініціатори: дирекція, редакція і адміністрація, а з другої сторони — українська патріотична громада.

Кінець 40-вих і 50-ті роки були замітні тим, що в ті роки організу-

валися осередки СУМ, станиці Пласту в цілій Канаді. Звичайно активним вже було Торонто. СУМ і Пласт примістилися в Українському Народному Домі на вул. Ліппінкот — на 3-му поверсі. Всі ми були вдоволені, мали по одній кімнаті, а переходова більша кімната була спільна для Пласту і СУМ з призначенням на засідання управ. Ми довго не втішалися тим, що маємо "дах над головою" і то в українській установі... За короткий час тодішня управа Українського Народного Дому (за теперішньою термінологією) "видворила" ці дві молодіжні організації Пласт і СУМ. Пішли ми "в найми", щоби згодом закупити власні приміщення.

В тому часі вже організувалися відділи Ліги Визволення України (тепер Ліга Українців Канади), який також в цьому році припадає 50-річчя. Активним було Т-во "Україна". Згодом при "ГУ" друковано газетку "Спорт" якої редактором був Левко Гусин.

Згадую про ці події тому, що це мало свій вплив і на "Гомін України", який від зорганізованої громади мав в ті часи так потрібну піддержку — оголошення, читачів і передплатників.

За усі ці роки ОУДФ проробили велику працю — громадську, виховну, політичну, що скріпило як цілість нашу патріотичну громаду в тому і нашу громадську надбудову — Конгрес Українців Канади. Це теж у якійсь мірі наближало нас до повалення совєтської імперії і проголошення Української Держави 24 серпня 1991 року.

З нами постійно був наш пресовий орган "Гомін України". Від грудня 1948 року по березень 1999 року появилось 2,844 чисел газети. В ньому є будівничі з цілої Канади, починаючи від Торонта — це представники, передплатники, управи і членство ОУДФ, це громадські і політичні діячі, учасники визвольної боротьби ОУН-УПА, члени І-ої Дивізії УНА, політичні в'язні німецьких і совєтських концетраційних таборів і тюрем, подруги і друзі вивезені на примусову працю до Німеччини, їх багато в редакціях, дирекціях, адміністраціях, друкарні. Багато з них уже відійшло у вічність, інші дальше працюють для "Гомону України" в нашій громаді.

Всі вони залишили цінну спадщину: газету "Гомін України", 88 книжкових видань, альманахів, численних брошур — все це для нашої спільноти.

Серед цієї когорти активістів це: редактори — Михайло Сосновський, Роман Рахманний, Олександр Матла, Василь Солонинка, Іван Вараниця, Анатоль Бедрій, Богдан Стебельський, Аріядна Стебельська; редактори "Юкрєніян Еко" — Андрій Бандера, Ірина Мицак, Тая Дичок-Чолій, Євген Качмарський.

Голови дирекцій: Святослав Фроляк, Ярослав Спольський, Іван Ђойко, Василь Безхлібник, Володимир Кліш, Омелян Кушнір, Володимир Окіпнюк.

Співробітники і будівничі "Гомону України", які довгі роки працювали в "ГУ" і для "ГУ", в УКЦентрах, в ОУДФ і давали всесторонню допомогу: Василь Кушмелин, Володимир Макар, Роман Малащук, Володимир Довганюк, Петро Башук, Роман Бойцун, Віра Микитин, Микола Фіголь, Степан Пелех, Микола Бартків, Ярослав Вільк, Володимир Дейчаківський, Павло Шевчук, Левко Гусин, Петро Микуляк, Теодосій Волошин, Петро Воробець, Козьма Юрійчук, Володимир Болюбаш, Іван Фіголь, Теодосій Буйняк, Богдан Гірник, Софія Сосняк, Василь Бицик, Василь Ковальчук і другі.

З підприємств, які через майже цілих 50 років допомагали "ГУ" це Кредитна спілка "Будучність" в Торонті і Кредитна спілка "Українська Народна Каса" в Монтреалі. Бажаємо їм дальших успіхів на службі громаді.

З наших підприємств, які майже 50 років нас підтримували це пекарня "Фючер" родини Вжесневських.

До історії "Гомону України" вписаний дост. міністер провінційного уряду Онтаріо Іван Яремко, який для "Гомону України" видав "чартер" і щорічно приходив до "Гомону України" на зустріч Нового Року з привітанням від уряду. Він наш довголітній передплатник.

Їх усіх ми вшановуємо і вдячні їм за пророблену велику працю і допомогу.

Пів століття "Гомону України", наперекір нашим ворогам, інформував нашу зорганізовану громаду, наших співгромадян, цілу диспору про тогочасну нескорену Україну. А сьогодні інформує про сучасну Україну — вже як вільну Українську Державу, про її успіхи і проблеми.

"Гомін України" вдячний українській патріотичній громаді, передплатникам, представникам, управам і членству Українських Державницьких Організацій (УДО), підприємствам і професіоналістам і окремим меценатам-жертводавцям.

Маючи завжди так потрібну моральну і матеріальну підтримку — "Гомін України" дійшов до свого 50-річчя.

У роках 1948-50 ми були ще дуже молодим поколінням, нині ми дещо старші, але не постарівся "Гомін України" у своїх принципових заложеннях, а це служіння нашій громаді і Україні.

Сучасна зорганізована громада — УДО/ОУДФ — повинні і в дальшому розбудовувати "Гомін України".

В "Гомоні України" записана довголітня праця нашої громади, це частина історії українців Канади, яким на поселенні в Канаді минуло 100 років.

"Гомін України" — це також окремі сторінки нашої зорганізованої громади: Ліги Українок Канади, Ліги Укранців Канади, Спорт, "Трибуна сумівця", "Вояцька ватра", "Наука і освіта", "Література і

мистецтво", "Господарські вісті" Кредитової Спілки "Будучність", сторінка "Нашим дітям". Коли виникло питання інформувати англomовних українців та інших співгромадян про наші справи "Гомін України" почав видавати англomовний додаток "Юкреніян Еко".

В майбутньому видавництво напевно ще повернеться до англomовного видання, бо даліше відчувається така потреба.

В "Гомоні України" вже з новою технікою задовільно проходить ротація поколінь — це т. зв. передача "естафети". Відмолоджена редакція, адміністрація.

Треба ще відмолодити спільними силами і подвоїти кількість передплатників "Гомону України" і тоді буде запорука, що "Гомін України" продовжуватиме служіння нашим громадським і політичним потребам, щоб нашими спільними зусиллями кріпшала наша діаспора, а у висліді нашої праці продовжувалася допомога Україні у її потребах державного будівництва.

Я маю нагоду подякувати в імені дирекції, редакції і адміністрації українській громаді управам і членству УДО/ОУДФ за довголітню підтримку19.

, за майже 50-літню підтримку Кредитній спілці "Будучність", Українській Народній Касі (Монреаль), нашим професіоналістам і підприємцям, українській пекарні родини Вжесневських "Future Bakery" — що ми усі спільно відмічуємо 50-річчя "Гомону України". Зокрема щира подяка за привіти і пожертви на розбудову "Гомону України" з цілої Канади з нагоди нашого ювілею.

Щира Вам подяка і признання!

Що ж у ювілейному році побажати "Гомонові України"? Принайменше 1000 нових передплатників до кінця нашого століття і щоб "Гомін України" формою і змістом далі ставав чимраз кращим у віддзеркалюванні праці, проблематики і подій у наших громадах, нашому зорганізованому житті в Канаді, діаспорі та Україні.

"Гомін України" чекає від передплатників і читачів завваг, конструктивних побажань до форми і змісту нашої газети.

Слава Україні!

"ГОМІН УКРАЇНИ" — ЦЕ ІДЕЯ І ЛЮДИ

Олег Романишук
Головий редактор

У числі 33 за 11 вересня 1991 р. "Гомін України" дочекався вистражданої українцями години, коли на першій сторінці газети закарбовано у головному заголовку, що Україна проголосила свою державну незалежність. У першому числі нашої газети 15 грудня 1948 р. на першій сторінці об'явлено завдання "Гомону України": інформувати своє читацьке докільля про боротьбу українського народу на право бути вільним у своїй незалежній державі і служити цій священній справі.

Листкуючи річники "Гомону України" вдумливого оглядача прямо дивує скільки копіткої праці, життєвого досвіду і мудрости, знання, відданости і жертвовности поставлено діячами "Го-

мону України" і тисячами членства і прихильників ОУВФ-УДОК за цих 50 років на службу Українській Справі, нашої громади і суспільства взагалі. Праця в "Гомоні України" для його діячів була не лиш звичайним zatrudненням, а завжди переростала у всеохоплюючий стиль життя, виконання обов'язку і служби Справі. У цьому заковдана таємниця успіху "Гомону України".

З упадком большевицько-російської імперії СССР і відновленням Української Держави "Гомін України" увійшов у новий період свого літописання. Одним із головних завдань "Гомону України" тепер є сприяти процесам державного будівництва України, національного відродження, виходу України з-під "сфери впливу" Москви та інтеграції України у співтовариство вільних, демократичних держав — Європи і Західного світу зокрема. Встановлення тісних дружніх і партнерських українсько-канадських стосунків вважаємо вагомою віхою у цьому напрямку.

Як завжди, "Гомін України" намагається правдиво і всесторонньо інформувати своїх читачів про Україну, діаспору, про їхні успіхи і з вирозумінням про їхні негаразди на цьому неповторному історичному етапі в житті нашого народу. "Гомін України" намагається інформувати своїх читачів конструктивно, завжди враховуючи довготермінові національно-державницькі інтереси українців. Віримо — згідно із демократичним принципом —, що держава має служити народові. Але,

при цьому слід наголосити, що історичний досвід — а особливо український досвід — диктує, що лиш своя держава може служити власному народові — ніколи чужа! Тому, вважаємо за необхідне поняття української державности, своєї державности, державницький менталітет, інстинкти, відчуття і світосприймання утверджувати серед найширших кіл українства. Наша газета ніколи не піддалась настанові, щоб ідею і необхідність української державности узалежнювати чи підпорядковувати побутовим проблемам дня — якості шматка ковбаси у даний час.

У цьому питанні керуємося засадою на якій постійно наголошував Ярослав Стецько, що НЕ ТАМ батьківщина де добре, а добре ТАМ де батьківщина. А ЯК буде у нашій батьківщині, у першу міру тепер залежить від нас самих.

Пріоритетним для "Гомону України" теж було і є сприяти 1) збереженню надбань української західньої діаспори і її дальшого розвитку, 2) інтегруванню східньої і західньої діаспор в одну цілість в ім'я єднання світового українства і 3) захистові інтересів української спільноти і нації. Керуємося засадою, що міцна, динамічна і маюча українська діаспора зможе тим краще дальше причинятися для добра України і світового українства тепер і в майбутньому.

Найбільшою моральною нагородою для "Гомону України" є те, що наша газета впродовж 50 років з успіхом і гідно сповняла роль виразника, пульсу і цементуючого фактора для української патріотичної спільноти в Канаді вдержуючи її на високому рівні політичної і громадської напруги. Вона дала незаперечний вклад у процес визвольної боротьби українського народу а тепер у його державне будівництво і національне відродження.

З відновленням Української держави і встановленням нормальних дружніх стосунків між Канадою і Україною для нашої газети відкрилися нові перспективи і конкретні можливості у царині "гомонівської" інформатики, публіцистики і журналістики по лінії збагачення змісту газети. Що "Гомін України" прямує правильним і надійним шляхом свого дальшого розвитку свідчить факт, що сьогодні він є найбільш авторитетним українським тижневиком в діаспорі з читачами не лиш в Канаді, але в усіх країнах нашого поселення. Втішається "Гомін України" теж зростаючим числом читачів і в Україні, де газетою користуються навіть для навчання українського народознавства у школах.

Безперечно, що до названих нових можливостей відносно змісту і форми, які розкрилися перед "Гомоном України" в десятиріччі що минає була модернізація видавничої техніки шляхом її комп'ютеризації та вміле і творче її застосування нашим редакційним персоналом для дійсно фахового оформлення газети.

"Гомін України" щодо змісту завжди був газетою сучасности і майбутнього, тобто газетою органічно пов'язаною з проблематикою, потребами і життєвим ритмом українства. Таким "Гомін України" про-

йшов свій 50-річний шлях аж до воріт ХХІ століття, яке, надіємося і віримо, започаткує нарешті заслужене нашим народом Українське Тисячоліття.

А як це станеться, то будьмо певні того, що "Гомін України" там теж буде присутнім.

"Гомін України" це не лиш видавництво і газета, а, передусім, це ідея і люди, які, 50 років тому, поєднавши ці два елементи створили щось більше, цінніше і триваліше ніж ким і чим був кожний з них окремо. Нова зміна, яка упродовж років поповнювала нашу установу з розумінням і сьогодні успадковує цю ідейну настанову своїх попередників.

Друзям "гомонівцям" зі старших поколінь належить глибоке спасибі за те, що завжди передавали своїм наступникам українську Національну Ідею і "Гомін України", як засіб дальшого служіння цій Ідеї і Українській Справі.

ЯК ГОТУВАЛОСЬ ПЕРШЕ ЧИСЛО "ГОМОНУ УКРАЇНИ"

/СПОМИН/

Теодосій Волошин

Співорганізатор «ГУ»

Було це ранньою зимою (в грудні) 1948 року. В цьому році, як теж рік скоріше (1947) почався великий вихід молодих українців з європейських таборів біженців до Канади. В тому часі майже всі молоді чоловіки виїжджали на контракти на роботу до лісу, копалень, шахт, на залізницю. А дівчата, жінки переважно на роботу домогосподинь. Це були ідейні патріоти, і мали за собою поважну організаційну заправу — а багатьох із них були, ще недавно, активними учасниками збройної боротьби ОУН-УПА на батьківщині.

В тому часі Торонто стало першим осередком нашого організованого життя, в якому гуртувались члени і прихильники визвольної боротьби в Україні. Варто згадати, що вже восени 1947 року, на доручення проводу ОУН, сотник канадської армії Святослав Фроляк був призначений уповноваженим на Канаду. Його оселя стала, так би мовити, "головним штабом" в якому гуртувались всі ті люди, які мали відношення до організаційної роботи в Україні і на еміграції. Це був час великого патріотичного піднесення і бажання цілим своїм єством допомогти Україні. В той час серед української громади в Торонті не було організацій чи пресових органів, що стали б на позиції Воюючої України і допомагали поширювати правду про її визвольну боротьбу.

Отже, існувала потреба творення громадсько-політичного середовища, та пресового органа, що був би інформатором про ситуацію в Україні та її визвольну боротьбу.

Для випуску газети був покликаний Організаційний Комітет, і очолив його сотник Святослав Фроляк. Крім редакційної колегії, до якої входили ред. Михайло Сосновський, Іван Бойко, Роман Малащук, Григорій Джура, членами оргкомітету теж були Теодосій Волошин, Петро Микуляк, Ярослав Вільк та інші. 12 грудня 1948 року, у хаті С. Фроляка відбулися перші ширші інформативні сходи. Прийшовши до хати С. Фроляка ми вдвох із Петром Микуляком застали там редактора Михайла Сосновського, Івана Бойка, Романа Малащу-

ка, Григорія Джуру, та ще декілька молодих людей. Іван Бойко по-звітував про працю редколегії і сказав, що підготовка першого числа "Гомону України" завершена, і для нас залишилось підготувати ґрунт для роз-повсюдження газети серед української громади в Торонті, та на знані нам адреси по Канаді. Пригадую, що одним із таких відборців було прізвище "Mr. Wolodymyr Okipniuk, Winnipeg — Manitoba". Тепер можемо сміливо сказати, що "Гомін" попав в той час в надійні руки, і залишився до сьогодні.

Ми почали працювати за таким пляном: І. Бойко поділив нас на групи, кожна з груп отримала торонтську телефонічну книжку, і з неї ми виписували всі українські і подібні до українських прізвища і адреси. Так творилась перша картотека "Гомону України". З часом виявилось, що цей спосіб розповсюдження "Гомону" повністю не "спрацював", газету повертали з образами і з нецензурними коментарями, але теж були листи подяки і заохоти до праці. Початки були нелегкі, але була сильна віра і багато посвяти – любов до Батьківщини долала всі перешкоди і робота йшла вперед.

Після завершення підготовки картотеки, на означений час ми всі знову зібралися на квартирі С. Фроляка. Господар привіз надруковану газету із видавництва "Український Робітник", що належало до Гетьманської організації в Канаді. Іван Бойко виступив з коротким словом, підкреслив важливість появи газети, і що ми всі є свідками історичної події, повинні бути горді, що є співтворцями газети націоналістичного спрямування в Канаді. Григорій Джура, після слова І. Бойка, урочисто вручив кожному перше число "Гомону України". Це був один із найбільш зворушливих моментів в нашому житті. Всі ми жили в той час Україною і її визвольною боротьбою, і, врешті, ми одержали засіб, яким ефективно допомагатимемо і ширити правдиву інформацію про її змаг.

Відтак навантаживши мішками з газетами досить спрацьованого "форда" С. Фроляка, повезли на залізничну станцію "CPR". І так завершилась перша експедиція "Гомону України".

Пізнього вечора добирались ми з Петром Микуляком додому.

Тієї ночі світло в нашій кімнаті, де ми жили вдвох з Петром, горіло до світанку. Ми перечитували з великим душевним задоволенням перше число "Гомону України" не пропускаючи "ані титла, ніже тії коми".

В тому часі було два шляхи розповсюдження громадської газети: а) через наших представників для дрібного продажу на їхньому терені; б) прямо до передплатників або потенційних передплатників висилкою оказійних чисел.

Для ширшого розповсюдження і популяризації "Гомону України" рішено перевести широко закроєну акцію серед української

громади в Канаді за таким пляном: організувати кольпортерні групи, щоби зайнялися розповсюдженням газети серед української громади, провести акцію збирання передплат відвідуючи якнайбільше потенційних передплатників у їхніх домах.

Акцію "Гомін" назначено на неділю. Для цього було організовано 19 груп кольпортерів, які пройшли відповідну підготовку під проводом Івана Бойка та Григорія Джури.

— Заплянована акція почалась о годині 7-й вранці і охоплювали такі об'єкти українського Торонта: церква св. Йосафата (на вул. Френклін), церква св. Матері Божої (на вул. Бетирст), катедра св. Володимира (на вул. Бетирст).

— Відвідини приватних домів — після обіду.

— Відвідини українських організацій — ввечері.

Районом нашої початкової дії розповсюдження була частина міста, де в той час було чи не найбільше скупчення українців і яка знаходиться між вулицями Квін, Осінгтон, Дюпонт і Спадайна.

Всі групи отримали спеціальні звернення-запрошення до передплати, що були виготовлені на заголовних листах "Гомону України".

На сходинах перед виходом, як казав Іван Бойко, "в народ", було сказано вести себе тактовно, відповідати на питання чітко і правдиво, не входити в зайву дискусію. Пропонувати газету і просити, щоб стали передплатником. На питання: Хто Ви? — треба сказати, що ви є представником "Гомону України", що газета вповні підтримує визвольну боротьбу в Україні і визнає ідеологію революційної ОУН під проводом Степана Бандери.

Перша зустріч "Гомону" із громадою відбулась біля церков. Реакція була різна — від прихильного ставлення до різкої виміни поглядів. Біля церкви св. Йосафата при розповсюдженню газети допоміг отець парох, який підійшов до представників "Гомону України", взяв газету, заплатив Ярославові Вількові 10 центів і сказав, що "чув про "Гомін" і бандерівців". Цей жест о. пароха згодом наслідували інші присутні.

Біля церкви св. Матері Божої при 276 Bathurst ситуація була набагато кращою. Ця парафія уважалась нашою "твердинею". Тут, біля церкви, кипіло і творилось організаційне життя, а зокрема в парку "Alexandra" через дорогу — який став своєрідним "Гайд Парком" — де після Богослужіння велись широкі дискусії, а навіть і конфронтації — зокрема з "нашими" комуністами, яких домівка була майже поруч із церквою.

Сотрудником пароха о. прелата Петра Кам'янецького був наш новоприбулий о. Ярослав Бенеш, людина високої культури, полум'яний патріот-націоналіст. Він був нашим духовим провідником, а згодом довголітнім капеляном СУМ. Тут наша акція була вповні успішною,

тут нашу газету купували усі давньо- і новоприбувші, і багато з них ставали передплатниками.

"Рейд" до приватних домів був дещо складнішим. Люди старшого покоління пояснювали, що вже є передплатниками українських газет. Але ми залишали їм okazійне число "Гомону України" за яке майже всі настоювали що хочуть заплатити. Але, були й такі, що прозивали нас "фашистами", рвали газету, а то й грозили поліцією. Цей "експеримент" виявив, що більшість з тих, що ставилися до нас так вороже, це були люди в той час ще запаморочені комунізмом.

Мимо всіх перепон і ускладнень акція "Гомін" була успішною. Ми "проломали лід" до свідомої української громади, а завдяки "Гомонові України" пройшов свіжий подих євшан-зілля з Батьківщини. А громада гомоніла, що "сотні бандерівців ходять по хатах" розповсюджуючи свою газету...

Призначених на цю акцію 500 чисел газети розповсюджено за таким порядком: за цю першу неділю здобуто 112 передплатників, продано 167 чисел, роздано безплатно 221 число. У ці часи, це було для нас великим моральним і політичним успіхом, і показало нашу організованість, ідейність та громадсько-організаційну дисциплінованість.

З появою "Гомону України" почалась нова ера в житті організованої української спільноти в Канаді.

І так, Вельмишановні Пані і Панове — Читачі і Прихильники "Гомону України": в холодну грудневу ніч, року Божого 1948 р. прийшов на світ новий часопис, якому дуже влучно дано ім'я "Гомін України", що вже півстоліття стоїть на сторожі прав і вольностей України та інтересів української спільноти в діаспорі.

На многі літа, дорогий "Гомоне"!

Виступ

ГЕНЕРАЛЬНОГО КОНСУЛА УКРАЇНИ в Торонто М. Кириченка на святкуванні 50-річчя тижневика «Гомін України» (21. 03. 99 р.)

*Ваші Високопреосвященства,
Всечесніші отці,
Вельмишановний пане Головний Редакторе,
Поважні представники українських
організацій,
Шановні пані та панове,
Друзі!*

Маю велику честь і приємність, які випадають не всім і лише один раз на півстоліття, — бути присутнім на святкуванні славного ювілею — 50-річчя одного з найпопулярніших тижневиків в діаспорі — газети «Гомін України».

Від імені Генерального консульства України в Торонто, від себе особисто щиро вітаю Дирекцію, Редакцію та Адміністрацію Видавництва «Гомону України», увесь його славний колектив з цією знаменною подією.

Сьогодні, відзначаючи цю славу дату, ми не можемо не згадати та не вшанувати перших будівничих тижневика — Романа Малащука, Ярослава Спольського, Святослава Фроляка, Михайла Сосновського, Романа Рахманного та багатьох інших патріотів, завдяки яким 15 грудня 1948 року в непростий повоєнний час вийшов з друку перший номер «Гомону України».

Від самого початку своєї появи і по сьогодні «Гомін України» стоїть в обороні інтересів України та українського народу.

Протягом 50 років «Гомін України» був дійсним голосом далекої України в Канаді. Ця газета була гомоном дзвону, що будив західний світ, привертала увагу до боротьби нашої України проти большевицького поневолення, ширив правду про нашу Батьківщину.

І в тому, що наша держава здобула незалежність є і частка зусиль ідейно зцементованого колективу — лицарів друкованого слова, які працювали і працюють зараз у «Гомоні України», які завжди вірили у визволення і державну самостійність України, докладали усі сили сво-

го таланту до здійснення цієї омріяної мети.

На сучасному етапі «Гомін України» продовжує сприяти збереженню надбань української діаспори, захистові інтересів української спільноти. Сприяючи національному відродженню України, її державотворенню, економічному зростанню, перетворенню у могутню демократичну європейську державу інтегровану у світове співтовариство, «Гомін України» широко, відверто і правдиво висвітлює ті процеси, які ідуть в Україні, допомагає людині розібратися в тих складних явищах, які притаманні сьогодні багатьом сторонам нашого життя. Для цього конче необхідні професіоналізм, об'єктивність, виваженість, відвертість — словом весь той арсенал, яким щедро і досконало володіє колектив «Гомону України».

Ще раз вітаємо всіх вас із Золотим ювілеєм та бажаємо авторитетному українському тижневику, добре знаному не тільки в діаспорі, але і в Україні, — увійти у XXI століття з новими надбаннями у справі всестороннього інформування своїх читачів про Україну, діаспору; бажаємо збільшення кількості передплатників та читачів, бажаємо всім членам колективу тижневика міцного здоров'я, щастя, добра і благополуччя.

І, як сказав відомий український поет: «Хай ніколи не замовкне гомін правди й свободи, золотий гомін незалежності українського народу!»

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В КАНАДІ
UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA
L'ÉGLISE ORTHODOXE UKRAINIENNE DU CANADA

9 St. Johns Avenue, Winnipeg, Manitoba R2W 1G8
Tel. (204) 586-3093 (204) 582-8709 Fax. (204) 582-5241

17 березня 1999 р.Б.

Хвальна Дирекція
часопису "Гомін України"
в м. Торонто, Онтаріо

Слава Ісусу Христу!

Хвальна Дирекціє!

Сердечно дякую Вам за ласкаве запрошення мене на Золотий Ювілей славного часопису "Гомін України".

Нематиму змоги бути присутнім на урочистій Ювілейній гостині, а тому листовно пересилаю Вам щире привітання та Боже благословення.

Часопис "Гомін України" завжди стояв на висоті і з честю виконував своє національне завдання, а це — боротися за волю українського народу.

Я радісно вітаю Провід, працівників, учасників ювілейної зустрічі та всіх читачів "Гомону України" зі славним Ювілеєм 50-ліття і бажаю всім доброго здоров'я та надходячої Пасхальної радості.

Нехай Всевишній Господь благословить Ваші добрі наміри, Вашу гарячу любов до України і Його народу.

З любов'ю в Христі,

† ВАСИЛИЙ, Митрополит,
Первоієрарх Української
Православної Церкви в Канаді

Українська Католицька Архиепархія в Вінніпегу
Ukrainian Catholic Archeparchy of Winnipeg

233 Scotia Street, Winnipeg, MB. R2V 1V7

Phone: (204) 338-7801 Fax: (204) 339-4006 E-mail: archepar@escape.ca

Адм. Б/237/2000

9-го березня, 1999 року

Слава Ісусу Христу!

До: Шановного Володимира Окіпнюка, Голови Дирекції,
«Гомін Україна»
83 Крісті Стріт
Торонто, Онтаріо

Шановний Пане Голово,

Щиро дякую за запрошення, що взяти участь у відзначенні Золотого Ювілею
найбільшого українського тижневика «Гомону України» 21-го березня ц. р.

Не маючи можності особисто взяти участь в цих Ваших ювілейних
святкуваннях, тією дорогою висловлюю своє щире признання за гідне редагування
Вашого тижневика «Гомону України» продовж 50 років та бажаю Вам та членам
Дирекції Божого благословення в Вашій дальшій важливій праці для добра
українського народу.

Остаюся все Вам відданий в Христі Господі,

+

+ . Михайл
Митрополит

“Ukrainian Echo”, Publishing Co. Ltd.
83 Christie Street
Toronto, Ontario
M6G 3B1

УКРАЇНЬСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В КАНАДІ
THE UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA
СХІДНЯ ЄПАРХІЯ EASTERN EPARCHY

†

Преосвященний Єпископ ЮРІЙ
Єпископ Торонта
і Східньої Єпархії

†

The Right Reverend Bishop YURIJ
Bishop of Toronto
and the Eastern Eparchy

Редакція "Гомін України"
Торонто, Канада.

27-го грудня, 1999 р.Б.

Слава Ісусу Христу! Слава на віки!

Вельмишановний пане редакторе, доктор Олег Романишин,

Вітаємо Дирекцію, редакторів, дописувачів, друкарів та жертводавців Редакції "Гомону України" з нагоди 50-ліття її діяльності на користь українського народу.

Видання редакції, а це в першу чергу її часопис, газета "Гомін України", а також її альманахи-річники та книжки постійно інформували свого читача про події в Україні й діаспорі. Вони виховували його з точки зору української політики а також заохочували його до активної участі в змаганні українського народу до своєї незалежності в своїй суверенній українській державі.

З нагоди цього ювілея ми бажаємо, щоб Господь, Бог поблагословив Вам далі успішно працювати на користь нашого народу в наступні 50 роки.

З любов'ю у Христі й
архиєрейським благословенням,

+Юрій, Єпископ

+ЮРІЙ, Єпископ

UKRAINIAN CATHOLIC EPARCHY OF TORONTO

61 GLEN EDYTH DRIVE, TORONTO, ONTARIO M4V 2V8

CHANCERY OFFICE

Tel.: (416) 924-2381

Tel.: (416) 967-1557

Fax: (416) 962-7725

83 Christie Street,

Toronto, Ontario.

M6G 3B1

1 грудня 1999

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

Дорогі працівники часопису "ГОМІН УКРАЇНИ"

З приводу 50-літнього Ювілею Вашого часопису засилаємо щирий привіт і найсердечніші вітання.

Тут є усе – і новини політичні, і світські, і мистецтво, і для наших дітей, і освітницька сторінка є, і господарські вісті.

І тому, ми дуже цінимо Вашу працю і радіємо за Вас.

І молимо Господа Бога, щоб мав ваших працівників і читачів у своїй опіці.

За цінний внесок у розбудові і поширенні часопису серед нашої діаспори в Канаді – щира Вам подяка.

Нехай Господь Бог благословляє Вас на нові задуми і ідеї.

З Архисерейським Благословенням

Ваш Владика

+ІЗИДОР

Ukrainian Catholic Eparchy of Toronto

Українська Католицька Єпархія Торонто

3100-A Weston Road, Toronto, Ontario, Canada M9M 2S7 - (416) 746-0154 fax: (416) 746-9136

До Дирекції Гомону України!

Слава Ісусу Христу!

21-го березня 1999 р.

Високоповажане Панство!

З нагоди Золотого Ювілею *Гомону України*, засилаю ширій привіт і gratulacii дирекції та редакції Вашої цінної газети.

П'ятдесят років безперервного видання *Гомону* являє собою багато інтензивної, витривалої та жертвенної праці, яка вимагала чимало посвяти й відданості ідеї незалежності України та добра Українського народу на рідних землях та в діаспорі. Продовж півсторіччя Ваш *Гомін* був справді голосом який інформував своїх і чужих про Україну, заохочував зв'язки з нею та закріплював любов'ю до неї. Ваші досягнення і Ваші заслуги великі, і Вам належить признание і подяка.

В цей ювілейний час складаю Вам сердечні побажання багато успіхів на майбутнє в новому тисячолітті, а всім членам, працівникам та їх родинам бажаю щастя, здоров'я та Божого благословення.

Щастя Вам, Боже!

Зичливий Вам у Господі,

+ Корнилий

+ Корнилій Пасічний, ЧСВВ
Єпарх Торонто й Східної Канади

PRIME MINISTER • PREMIER MINISTRE

It is with great pleasure that I offer my warmest greetings and best wishes to the staff of the newspaper, Homin Ukrainy - Ukrainian Echo, and to the readers it serves so well, as you mark the paper's 50th anniversary.

This publication plays an important role not only in ensuring that newcomers to Canada feel welcome in their adopted home, but also in preserving and promoting vital cultural links from generation to generation. It is my hope that you will continue to foster fellowship among Canadians of Ukrainian descent, while at the same time contributing to a strong and harmonious Canada.

I know that Homin Ukrainy - Ukrainian Echo will continue to guide, inform and inspire its readers, now and in the future.

OTTAWA
1999

ПРИВІТАННЯ ВІД ПОСОЛЬСТВА УКРАЇНИ В КАНАДІ

19 березня 1999 р.

Щиро вітаю Вас та усіх Ваших колег-працівників редакції газети «Гомін України» з її півстолітнім ювілеєм!

Створення такої газети п'ятдесят років тому було необхідною вимогою тієї вже далекої пори, потребою пововенної української еміграції мати свій друкований орган. Починаючи з дня за-

снування у нелегкі часи становлення життя української діаспори в Канаді та існування залізної завіси, що на довгі роки роз'єднувала українців у різних країнах світу зі своєю Батьківщиною, газета по-слідовно формувала політичну думку канадського українства, з року в рік плекала ідею української державності. Ця робота була вкрай потрібна і на цьому шляху Ви досягли великого успіху.

У день святкування Золотого ювілею бажаю колективу журналістів «Гомону України» подальших творчих успіхів, гострого пера, плідного доробку у справі інформування українсько-канадського читача про події на рідній землі та життя і здобутки українців Канади.

З повагою,

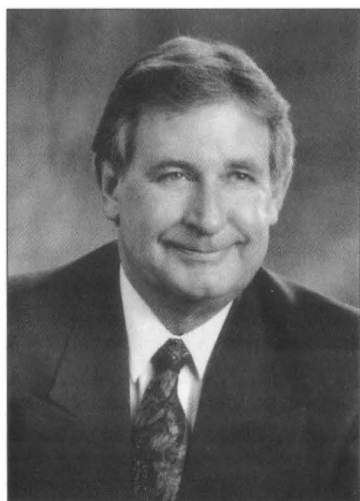
Посол

В. Хандогій

THE PREMIER OF ALBERTA

MESSAGE FROM PREMIER RALPH KLEIN

I am pleased to offer congratulations on the 50th anniversary of the weekly Ukrainian community newspaper, *Homin Ukrainy- Ukrainian Echo*.

Since 1948, this outstanding community publication has provided information on Ukrainian community life and social, cultural, educational and religious interests. For Albertans of Ukrainian descent, *Homin Ukrainy- Ukrainian Echo* is a way to stay connected to events in both Ukraine and the Canadian-Ukrainian community.

I would like to thank the publisher, editors and writers of *Homin Ukrainy- Ukrainian Echo* for their dedicated service to the Ukrainian community and their pursuit of journalistic excellence.

Congratulations on this special milestone, and best wishes for continued success.

June 1999

A stylized, handwritten signature of Ralph Klein in black ink.

Ralph Klein

BRITISH COLUMBIA

June 29, 1999

I am pleased to congratulate the editor and staff of Homin Ukrainy-Ukrainian Echo Newspaper on the occasion of the publication's 50th Anniversary.

By promoting harmony and understanding among Ukrainian people around the world, this publication has strengthened multiculturalism and the ties that unite us all. British Columbians are thankful to be part of a country that embraces diversity, equality, and human rights, and it is our honour to join in paying tribute to your publication and its readers.

On behalf of the government and people of British Columbia, please accept my best wishes for future success.

Sincerely,

A handwritten signature in black ink that reads "Glen Clark".

Glen Clark
Premier

PREMIER OF MANITOBA

**Legislative Building
Winnipeg, Manitoba, CANADA
R3C 0V8**

MESSAGE FROM THE PREMIER OF MANITOBA

Congratulations on your 50th Anniversary!
I would like to commend all those who have worked so hard through the years to make it possible for the Homin Ukrainy-Ukrainian Echo to celebrate its Golden Anniversary.

Ukrainians have helped build our communities with love, pride, ideas, active participation, outstanding volunteerism and a strong entrepreneurial spirit. I am pleased to have the opportunity to recognize your publication for it has encouraged all of these qualities.

At the same time, you have helped to ensure that Ukrainian culture and traditions live on strongly within our province. You should feel a great sense of pride in all that you have accomplished over the last half century.

On behalf of the people and Government of Manitoba, I extend my best wishes for continued success in the next fifty years and beyond.

A handwritten signature in cursive script that reads "Gary Filmon".

Gary Filmon

The Premier
of Ontario
Legislative Building
Queen's Park
Toronto, Ontario
M7A 1A1

Le Premier ministre
de l'Ontario
Hotel du gouvernement
Queen's Park
Toronto (Ontario)
M7A 1A1

Greetings from the Premier

HOMIN UKRAINY - UKRAINIAN ECHO

50TH ANNIVERSARY OF PUBLICATION

On behalf of the Government of Ontario, I am pleased to join the staff and readers of the Homin Ukrainy in celebrating fifty years of publication.

I commend the efforts of staff, past and present, who have contributed to the success of this weekly newspaper for five decades. The Homin Ukrainy, which has served as a helpful source of news and information to the Ukrainian community, is a tribute to your confidence in the future of this province and the prosperity of our economy.

As you celebrate this milestone, please accept my congratulations and best wishes for continued success for the next fifty years.

A handwritten signature in black ink, reading "Michael Harris".

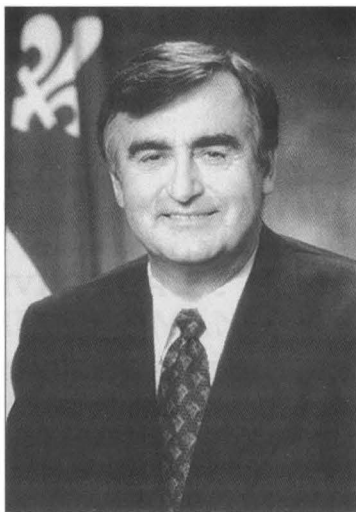
The Honourable Michael D. Harris
Premier of Ontario

MARCH 21, 1999

Québec

À titre de premier ministre du Québec, j'ai le plaisir de souligner le 50e anniversaire de la fondation de l'*Écho ukrainien*. L'un des objectifs de mon gouvernement consiste à soutenir la pleine participation de toutes les citoyennes et de tous les citoyens à la vie collective et au développement du Québec. Au fil des années, votre journal a su faire preuve d'un engagement communautaire digne de mention. La publication de votre hebdomadaire a en effet contribué à raffermir les liens entre les Québécois d'origine ukrainienne et à faciliter leur intégration au sein de leur société d'accueil.

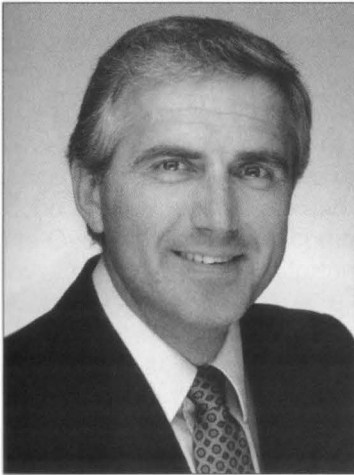
J'offre mes meilleurs vœux de succès à celles et ceux qui ont à cœur les intérêts sociaux, culturels, éducatifs et économiques de la communauté ukrainienne du Québec et souhaite une longue vie à l'*Écho ukrainien*.

Lucien Bouchard
Premier ministre du Québec

PREMIER OF SASKATCHEWAN
LEGISLATIVE BUILDING
REGINA, CANADA S4S 0B3

A Message from the Premier of Saskatchewan

On behalf of the Government of Saskatchewan, I am pleased to extend sincere congratulations to the UKRAINIAN ECHO Publishing Co. Ltd. for 50 years of Ukrainian language newspaper service to the people of Canada.

The UKRAINIAN ECHO provides an important link between Canadians of Ukrainian descent and their homeland, and this newspaper is to be commended for its excellent efforts to preserve and promote the Ukrainian culture in Canada.

It gives me great pleasure to join with the people of the Ukrainian-Canadian Community in celebrating this special 50th Anniversary and in offering best wishes for another 50 years of service!

A handwritten signature in black ink that reads "Roy Romanow." with a stylized flourish at the end.

Roy Romanow
Premier

HOUSE OF COMMONS
CHAMBRE DES COMMUNES
OTTAWA, CANADA
K1A 0A6

Hon. Arthur C. Eggleton, P.C., M.P.
YORK CENTRE

November 25, 1998
Bill Mihowich
General Manager
Ukrainian Echo
83 Christie St.
Toronto, ON M6G 3B1

Dear Mr. Mihowich:

I am pleased to offer you and your staff my warmest greetings on the occasion of the 50th anniversary of the *Ukrainian Echo*.

In Canada, we are fortunate to enjoy a society that is both culturally diverse and proudly Canadian. Through the years, ethnic newspapers have been contributing to this balance by promoting a strong sense of community pride and responsibility among Canada's many ethnic groups. Congratulations on the outstanding job the *Ukrainian Echo* has done in this regard, and best wishes for the continued success of your fine paper.

Sincerely,

Arthur C. Eggleton

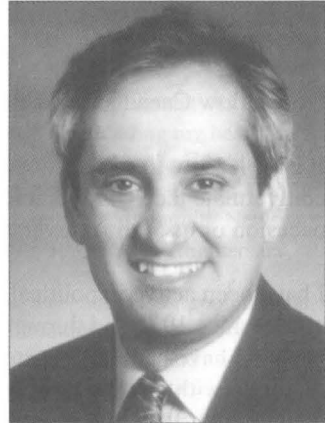
HOUSE OF COMMONS
CHAMBRE DES COMMUNES
OTTAWA, CANADA
K1A 0A6

TONY IANNO, M. P.
TRINITY-SPADINA

TORONTO, April 28, 1999
Ukrainian Echo Publishing Co. Ltd.
83 Christie Street, Toronto, Ontario M6G 3B1

Dear Members of the
Canadian-Ukrainian community,

Greetings on the occasion of the 50th Anniversary of the Homin Ukrainy-Ukrainian Echo. Your ongoing help and assistance to the Canadian-Ukrainian community is invaluable. We who are fortunate enough to live in Canada with its strong commitment to multiculturalism, know and appreciate the efforts of publications and organizations such as the Homin Ukrainy-Ukrainian Echo, which provide invaluable links between our heritage and our future.

Over the past 50 years, Homin Ukrainy- Ukrainian Echo, has played a significant role in the affairs of the Ukrainian homeland as well as assisting newcomers as they integrated into their new life. The fine balance between our heritage and our past is enhanced and maintained in our community by the efforts of organizations such as yours.

Therefore, on the occasion of your Fiftieth Anniversary may I extend my best regards to you and to the Ukrainian-Canadian community and wish you continued success in the future.

Sincerely,

Tony Ianno, M. P.
TRINITY-SPADINA

Ontario

LEGISLATIVE ASSEMBLY

19 May 1999

MORLEY KELLS, M.P.P.
Etobicoke-Lakeshore

Ukrainian Echo Publishing Co. Ltd.
83 Christie Street
Toronto, Ontario M6G 3B1

Dear fellow Canadians of Ukrainian descent:

It is a pleasure to take this opportunity to congratulate the "Ukrainian Echo" on the occasion of its 50th Anniversary.

I have been active in political and community affairs since 1971 and throughout that period of time I have had the opportunity to interact regularly with your readers. In this regard I have found the Ukrainian community to be extremely active in the political affairs of the day.

Similarly, and particularly through the pages of your newspaper, the Ukrainian point of view has always been welcome and I know my colleagues and I place great value on the positions taken by your community on current issues.

Ontario is privileged to have, particularly in a cultural sense, the contributions of the community you represent. The "Ukrainian Echo" always presents incisive analysis of current affairs and your editorials reflect a balanced approach on a regular basis.

Again, congratulations on a record of achievement in community life.

Sincerely,

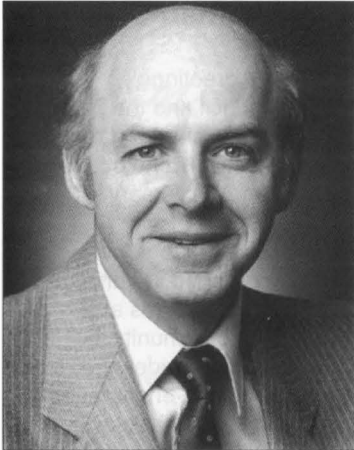
Morley Kells, MPP
Etobicoke-Lakeshore

LEGISLATIVE ASSEMBLY

Tony Ruprecht M.P.P.
PARKDALE

April 13, 1999

Mr. William Mihowich,
General Manager
UKRAINIAN ECHO Publishing Company Ltd.
83 Christie Street Toronto, Ontario M6G 3B1

Dear Mr. Mihowich:

I am delighted to have this opportunity to join my legislative colleagues in extending my heartiest congratulations and greetings to the Editorial Board, staff, volunteers and the readers of Homin Ukrainy Weekly Ukrainian Community Newspaper on the occasion of its 50th Golden Anniversary.

It is my privilege to have some very good friends in the Ukrainian community. In my capacity as a Member of Provincial Parliament and as the former minister of Multiculturalism in Ontario, I have personal knowledge of the sizeable contributions our Ukrainian community have made to the moral, social, cultural and economic fabric of Canada.

I am particularly proud to represent a number of Ukrainian-Canadians and immigrants in the west-end of Toronto for the past 18 years. The community's outstanding characteristics of being courteous, hardworking and law-abiding citizens represent the very qualities we would all like to see in individuals we look up to as role models.

As a supporter of your efforts, I look forward to your impressionable role of profiling the individual or collective newsmakers in our Ukrainian community overseas and in Canada. I also want to thank you for promoting and fostering the values of multiculturalism in our province through your weekly newspaper.

Allow me to wish everyone a safe, healthy and prosperous year, and I look forward to meeting many of my friends of Ukrainian heritage throughout the year.

Sincerely yours,

Tony Ruprecht, M.P.P.
Parkdale

Mel Lastman**Mayor**

City Hall, 2nd Floor
100 Queen Street West
Toronto, Ontario M5H 2N2

Tel: (416) 395 6464
Fax: (416) 395-440
mayor_lastman@city.toronto.on.ca

A Message from Mayor Mel Lastman

I am delighted to extend greetings on behalf of Toronto Council and the people of our great city, to the publisher and readers of Homin Ukrainy - Ukrainian Echo on the occasion of your Golden Anniversary.

Publications that bring people together, are welcomed and encouraged in our city. By responding to the varied needs and interests of the Ukrainian community, Homin Ukrainy newspaper provides information that promotes and encourages the exchanging of news and ideas.

The strength and success of any community come from its people and in this respect, we are truly fortunate. Toronto is home to people from 169 countries speaking more than 100 languages. Our Ukrainian-Canadian

community is an integral part of our city's success and adds to its unique diversity and rich cultural heritage.

Congratulations to the publisher, staff and all those who have contributed to Homin Ukrainy - Ukrainian Echo, may you have many years of continued success.

Cordially,

Mel Lastman
Mayor

March 1999

18 January 1999

Mr. Oleh Romanyshyn
Editor, *Homin Ukrainy - Ukrainian Echo*
Toronto, Ont. M6G 1B1

Dear Mr. Editor,

I express congratulations
on the 50 years of publication
of *Homin Ukrainy - Ukrainian Echo*.

A succession of editors and staff
have served the total community
well.

As an original reader/subscriber
Homin Ukrainy continues for me
as a great source of information,
opinion, and pleasurable reading.

With best wishes for the future,

John Yaremko

OFFICE OF THE GOVERNOR
JRTC, 100 WEST RANDOLPH, SUITE 16
CHICAGO, ILLINOIS 60601

GEORGE H. RYAN
GOVERNOR

December 30, 1999

Mr. Oleh Romanyshyn
Editor
Homin Ukrainy- Ukrainian Echo
83 Christie Street, 2nd Floor
Toronto, Ontario M6G 3B1 Canada

Dear Mr. Romanyshyn:

As Governor of the State of Illinois,
it is my pleasure to congratulate you on the
51 st anniversary of your publication
Homin Ukrainy - Ukrainian Echo.

Homin Ukrainy - Ukrainian Echo
has provided countless members of the
Ukrainian community with an excellent source
of national and community news. The depth
of your coverage has given a wealth of

information to those who are interested in the events and issues pertinent to
citizens of Ukrainian descent. You can take pride in the many accomplishments
that your publication has achieved.

On behalf of the citizens of Illinois, please accept my best wishes on this
special occasion.

Sincerely,

A handwritten signature in cursive script that reads "George H. Ryan".

GEORGE H. RYAN
Governor

ПРИВІТАННЯ ВІД ГОЛОВИ ПРОВОДУ ОУН

Дорогі друзі в редакції газети «Гомін України»!

50 років дзвенить «Гомін України» на Американському і Європейському континентах про страждальну, героїчну і одночасно Славну Україну, звучить як відлуння «Кобзаря», збуджує серця і пам'ять синів і дочок поза Україною суцях.

«Гомін України» довгий час був політичним дороговказом для українських патріотів у діяспорі непохитно проводячи стрижневу ідею самостійності України, не даючи похитнутися, жодним чином не йдучи на компроміси, не допускаючи й думки про можливість колабораціоністських хитань.

Він здійснював конструктивний вплив на всю еміграцію і особливо – на молодь, виховуючи її на наших ідейних засадах і традиціях. «Гомін України» ніс слово правди про Україну, був будителем душ для тих українців, які приїздили за кордон і мали змогу прочитати бодай кілька чисел газети.

Співробітники «Гомону України» завжди працювали сумлінно і жертвовно, часто — у вихідні дні, часто — без плати, надихувані самою думкою про велич справи, якій вони служать.

Свіжим повітрям і новим диханням долинув «Гомін України» на українські рідні землі з розвалом імперії зла і утворенням Української Самостійної Держави. «Гомін України» допомагає будувати молоду Українську державу, надихає українців на подолання труднощів, витримку і віру в перемогу.

На превеликий жаль, коло справ й обов'язків на організаційному і депутатському рівні не дозволяють мені скористатись Вашим ласкавим запрошенням і взяти участь у ювілеї, привітати та вишанувати довголітніх працівників і засновників часопису.

То ж прийміть, Дорогі Друзі, мої щирі вітання з 50-им ювілеєм славного «Гомону України» і найкращі побажання успіхів у подальшій Вашій творчій праці, щоб читачі збагачувались знанням про Україну і її мешканців, могли б більше радіти її успіхам разом з усім українським народом.

Міцного Вам здоров'я та довголіття!

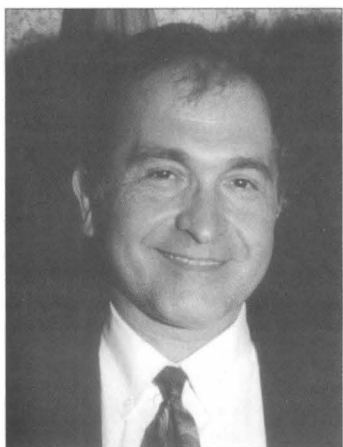
Щиро вітаю!

**Голова Проводу ОУН,
Голова Конгресу Українських Націоналістів,
народний депутат України
Слава Стецько**

ПРИВІТАННЯ ВІД СВІТОВОГО КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ

21 березня 1999 р.

Я щиро дякую Вам за запрошення мене на відзначення знаменного Ювілею 50-ліття появи першого числа тижневика «Гомін України».

На протязі півстоліття «Гомін України» стояв на сторожі українського слова в західній діаспорі і був речником Світового Українського Визвольного Фронту, мобілізував закордонне українство на допомогу воюючій Україні за свою незалежність, за свою державність.

Ми щасливі, що дочекалися здійснення того ідеалу, який весь час пропагував «Гомін України» і маємо сьогодні

Українську Державу — самостійну і незалежну. Немає сумніву, що в цьому є певна доза заслуги і «Гомону України».

Мені прикро, що я не можу особисто прибути на ваші святкування і висловити Вам моє особисте, як і Президії СКУ, признання за пророблену Вами роботу. На жаль, мої обов'язки не дозволяють мені взяти особисту участь у Ваших ювілейних святкуваннях.

Я вітаю Вас із Вашим ювілеєм, який є одночасно і ювілеєм всього національно-свідомого українства і бажаю Вам якнайкращих успіхів у Вашій дальшій праці для добра українського народу в Україні, як і поза нею — у цілому світі.

Аскольд Лозинський

Аскольд Лозинський
Президент СКУ

Щасти Вам Боже!

ПРИВІТАННЯ ВІД КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

20 березня 1999 р.

З нагоди Золотого Ювілею «Гомону України», Конгрес Українців Канади пересилає найщиріші вітання редакції та всім читачам українського тижневика «Гомін України»

Цей тижневик був присвячений боротьбі українського народу за волю, яка увінчалася проголошенням незалежності України Актом 24 серпня 1991 р.

Бажаємо Вам дальших великих успіхів у Вашій так цінній видавничій праці для скріплення українського організованого життя в Канаді.

Остаємось з правдивою пошаною до Вас,

Конгрес Українців Канади

Євген Чолій
Президент

«Гомін України» привітали наступні українські організації і установи:

Світовий Конгрес Українців
Світова Федерація Українських Жіночих Організацій
Світова Конференція Українських Державницьких Організацій
Конгрес Українців Канади
Український Конгресовий Комітет Америки
Союз Українців у Великій Британії
Світова Рада Суспільної Служби СКУ
Ліга Українців Канади — Крайова Управа і відділи
Ліга Українок Канади — Головна Управа і відділи
Спілка Української Молоді Канади
Товариство вояків УПА (Канада)
Українське Національне Об'єднання (Канада)
Братство кол. вояків І Української Дивізії УНА (Канада)
Союз Українців Самостійників (Канада)
Організація Українок Канади ім. О. Басараб
Наукове Товариство ім. Т. Шевченка (Канада)
Асоціація Діячів Української Культури (Канада)
Ліга Українських Католицьких Жінок (Канада)
Суспільна Служба Українців Канади
Українська Кооперативна Рада Канади
Кредитова спілка «Будучність» (Канада)
Українська Народня Каса в Монреалі (Канада)
Федеральна кредитова спілка СУМА (ЗСА)
Комітет Українок Канади
Український Культурний Центр (Торонто, Канада)
Український дім ім. Т. Шевченка (Етобіко, Онт., Канада)
Організація Оборони Чотирьох Свобід України (ЗСА)
Школа кобзарського мистецтва (ЗСА)
Організація Українських Жінок у Великій Британії
Українське Культурне Товариство «Просвіта» (Аргентина)
Газета «Новий Шлях» (Канада)
Газета «Національна Трибуна» (ЗСА)
Газета «Українське Слово» (Аргентина)
Газета «Христос — наша сила» (Україна)
Газета «Флот України» (Україна)
Газета «Українська Думка» (Велика Британія)
Газета «Шлях Перемоги» (Україна)
Українська Центральна Інформаційна Служба (Лондон, В.Б. — Київ)

ПЕРША РЕДАКЦІЙНА СТАТТЯ

"ДО НАШИХ ЧИТАЧІВ"

("Гомін України", ч. 1, СЕРЕДА, 15 ГРУДНЯ 1948 Р.)

Святослав Фроляк

Поява цього часопису не є випадкова. В Канаді бракувало друкованого слова, що оформлювало б політичну думку українського громадянства згідно з вимогами часу і що ставило б проблематику українського визвольного руху та української державности чітко, відважно і в належній ширині. Потреба такого часопису почалась відчувати особливо по війні й чим раз далше прибирала гострішої форми. Ця потреба власне зродила "Гомін України".

Сучасна міжнародня ситуація і положення та боротьба українського народу накладають важкі обов'язки на українську спільноту, яка найшлася поза кордонами рідних земель. В тих відносинах дуже важні позиції займає преса, якої завданням є не тільки приносити вістки, але теж формувати політичну думку, об'єднувати доокрути визвольної концепції широкі маси, зберігати зв'язки з рідним краєм. Преса повинна віддзеркалювати настрої та зміст життя нашого народу в Україні, розвиток політичної думки, повинна пов'язувати це все з цілим комплексом подій у світі. А в першу чергу це все, що появляється на її сторінках мусить мати за завдання посилити боротьбу за визволення України.

Під зовсім іншим аспектом є редагована існуюча вже українська преса в Канаді. Вона має інші завдання і є достосована в першу чергу до вимог актуальної канадійської дійсности та не кладе головного акценту на проблематику українського визвольного руху. Це є вповні зрозуміле.

Однак сучасний стан української дійсности і позиції, які Україна здобула вже собі у світі своєю жертвенною боротьбою з російським комунізмом і тоталітаризмом вимагають іншого підходу до справи і зосередження уваги на інших моментах. Тому теж і далася відчутти потреба такої газети, як "Гомін України", газети, що служила б духовним лучником між народом і його еміграцією, що поінформувала б її про події в Україні й розвиток української визвольної концепції й чину у воєнних і повоєнних роках, та вкінці, щоб вирівняла відсталість еміграції від життя й боротьби нашого народу

й знову її зв'язала тісним органічним і ідейним вузлом з братами й сестрами, що залишилися на українських землях.

Зачинаємо видавати "Гомін України" в надії, що він заповнить ту прогалину, що існує в житті українського поселення в Канаді й з вірою, що українське громадянство гаряче привітає його появу та піддержить його всіма можливими засобами. Редакція натомість буде пильно стежити за тим, щоб "Гомін України" був дійсним голосом далекої, Воюючої України в Канаді.

В основу публіцистичної діяльності "Гомону України" кладемо одвічні засади Христового вчення, його етику й мораль.

Віriamo в силу й красу української нації, в її післанництво на Сході Європи, в її остаточну перемогу. Газету присвячуємо боротьбі українського народу за волю, його героїчній Українській Повстанській Армії (УПА) і революційно-визвольному прововоді цієї Армії і українського народу — Українській Головній Визвольній Раді, бо віriamo, що концепція національної революції є єдино-правильним шляхом до здобуття української держави. З твердою вірою в слушність і правильність ідей Воюючої України, будемо їх голосити безупинно з повним переконанням, що ті ідеї одинокі переможуть і у висліді прийде здійснення віковичного прагнення українського народу.

"Гомін України" не тільки буде орієнтуватися на Край, він буде відстоювати принцип примату Краю, **бо ж визволення й побудова держави лежить виключно в руках українського народу на рідній землі.** Край відграє і відіграє рішачую роль, еміграція ж — допоміжну, бо ні еміграція, ні різні більше чи менше штучні й механічні коаліції, чи пак об'єднання еміграційних груп і партій, України не виборять, ні не виторгують у сильних цього світу. Українська політична еміграція тоді виправдає себе, коли вся її праця і діяльність ітимуть на допомогу Краєві й будуть **співзвучні** з формою й змістом боротьби народу за Українську Самостійну Соборну Державу. В своїй допоміжній ролі — моральною й матеріальною піддержкою визвольних змагань Краю, політично-інформативною роботою на закордонному відтинку, — еміграція може й повинна **активно** включитися в боротьбу українського народу й вложити свій вклад у будову української держави. Тому ми пропагуватимемо єдність еміграції і Краю.

Віriamo в повалення большевицького режиму в Україні й цілому СССР. Запорукою цього є концепція й практика національно-визвольної боротьби поневолених російським большевизмом народів у спільному революційному фронті, авангардом якого є УПА. Віriamo в знищення і розчленування російської большевицької імперії на національні держави вільних народів, побудовані за етнографіч-

ним принципом. При відсутності імперіялістичних зазіхань, ці народи можуть жити в дружбі й спільно захищати свою волю, устатувати Європу, забезпечити тривалий мир і загарантувати всебічний розвиток і добробут поодиноких народів.

"Гомін України" буде нещадно поборювати большевизм як деструктивну філософічно-економічну систему в теорії, — й як інструмент поневолення й визиску багатьох народів і як загрозу світового миру в практиці. Наш головний ворог це тоталітарний російський большевизм і російський імперіялізм у всіх своїх видах і аспектах. Зокрема поборюватимемо большевицьку п'яту колону в Канаді, головню серед наших, тут проживаючих земляків.

До Канади відчуваємо глибоку вдячність за гостинне прийняття нас і повну свободу, якою можемо користуватися. Віримо, що віддамо Канаді найбільшу прислугу тим, що будемо боротись з большевизмом, який загрожує цілій християнській цивілізації і людству, а зокрема з цією руйнівною доктриною і її експонентами в Канаді, що їй, як і іншим свободолюбним державам, безпосередньо загрожує зі середини.

С. Ф.

Будівничі «Гомону України».

Зліва: Роман Малащук, Ярослав Спольський, Святослав Фроляк.

ДІЯЧІ "ГОМОНУ УКРАЇНИ" ПРО "ГОМІН"

*Богдан Стебельський
(1988 рік)*

Після Другої світової війни, коли ще в Карпатських лісах і на Поліссі говорила мовою скорострілів і гранат героїчна УПА, коли на Захід пробивалися свідки та учасники воюючої і нескореної України, українській спільноті у розсіянні потрібна була трибуна, яка голосила б правду про методи та мету боротьби українського народу за своє існування, за державну незалежність.

На цьому тлі вириває пост видавництва "Гомін України" в Канаді, яке тижневиком і книжковими виданнями вже продовж 40-ка років продовжує бути не лише інформатором про Україну, український нарід і його життя, але також про його справжні ідеали, боротьбу, непофальшовану історію боротьби, що не втихає, а росте і розвивається на ідеалах героїв ОУН і УПА.

Багатогранне життя України і в країнах діаспори знаходить свій об'єктивний, але правдивий відбиток на сторінках "Гомону України". Газета присвячена не лише політичним концепціям Організації Визвольного Фронту, але й ширших кіл української спільноти, її церковного, політичного та громадського життя.

Коли в загальному "Гомін України" спрямовував свою увагу на політичному відтинку життя в Україні і на еміграції, виявилася потреба специфікувати проблематику життя. Зокрема виринула потреба присвятити увагу питанням української культури в ділянці якої розгорнулася боротьба за душу українського народу і за його історичну пам'ять в Україні та української культури на еміграції, як засобу збереження особовости чи ідентичности української спільноти в країнах діаспори.

Рівночасно стала виразною проблема економічного збереження української субстанції, бо у якійсь мірі розбудова економічної незалежності сприяє культурній і політичній силі народу.

Подібно своє віддзеркалення знайшли на сторінках газети проблеми українського жіноцтва, згуртованого в Об'єднанні Жінок Ліги Визволення України, проблеми молоді на сторінці Спілки Української Молоді, отже виховної проблематики, як теж і військової

тематики комбатантів українського війська Товариства колишніх вояків УПА.

Остаточню прийшла проблема англomовних українців і чужинців, що їм потрібно було усвідомити українську проблематику та визвольні ідеї, яким присвячений тижневик "Гомін України". Треба було почати окремий додаток газети, що дістав назву — "Юкренієн Еко".

Так "Гомін України" став багатогранним джерелом інформації, а рівночасно плацдармом ширення правди про Україну, боротьби з фальсифікаторами чужими і своїми.

* * *

Тижневик "Гомін України" почав своє існування в грудні 1948 року у Торонті, з ініціативи Святослава Фроляка, Романа Малащука, Івана Бойка та ще кількох осіб.

Першим директором технічним був Петро Волиняк, а відповідальним за видавництво — С. Фроляк. Головним редактором спершу був Михайло Сосновський, а згодом Роман Рахманний і знову М. Сосновський до 1954 року.

В серпні 1949 р. новозорганізована "Ліга Визволення України" (ЛВУ), на пропозицію дирекції "Гомону України", перебрала опіку над видавництвом. Черговим директором став Ярослав Спольський, а з квітня 1950 р. Василь Безхлібник. Після нього пост директора перебрав в 1953 році Володимир Кліш, що в 1954 р. передав керівництво видавництва Іванові Вараниці, який в 1958 р. перейшов на працю редактора, а його місце перебрав Іван Бойко і працював на пості директора до 1968 р. З того часу директором був Омелян Кушнір аж до 1976 р., коли керівництво видавництва перейняв — Володимир Окіпнюк.

Після відходу Романа Рахманного в 1951 році і Михайла Сосновського в 1954 р. перебрали редакційні обов'язки в тому ж часі — Василь Солонинка (головний редактор) до 1979 р., Олександр Матла (його заступник) до 1981 р. і Богдан Стебельський з 1955 р. (редактор "Літератури і Мистецтва"). По відході В. Солонинки продовж року до 1980 р. працював головним редактором Анатоль Бедрій, а після нього Олег Романишин, із 1981 р. починаючи. Крім названих вище працювали: Андрій Бандера — редактор англomовної частини "Г. У." — "Юкренієн Еко" — продовж дев'яти років до смерті редактора в 1984 році, пост якого перебрала Ірина Мицак а відтак на короткий час Таня Дичок-Чолій і Євген Качмарський. Короткий час працював в редакції Станіслав Колесар, а по його відході у 1985 р. доповнили редакторський склад Олена Глібович і д-р Володимир Болюбаш. Мовним редактором, починаючи з 1981 р. працює Софія Сосняк.

Діячі "Гомону України" у друкарні на «140» у 1950-х роках.
Зліва: Петро Баб'як, Володимир Довганюк, Мирон Королишин, Гевусь,
Василь Безхлібник, Михайло Сосновський, Василь Солонинка.

Поруч постійно zatrudнених редакторів у видавництві "Гомін України" існували редактори окремих додатків, як Левко Гусин — "Спорт" (в 1955 р.), "Господарські вісті" (продовж 14 років) — Олександр Матла, "Трибуна Сумівця" (продовж 13 років) — Микола Фіголь і Ірина Мицак, "З життя ЛВУ" (продовж 12 р.) — Володимир Макар, Василь Дідюк і Микола Бартків та "Сторінка ОЖ ЛВУ" — Марія Солонинка і Марія Колодій. Додаток "Вояцька ватра" Т-ва кол. вояків УПА появлялася, дякуючи Володимирові Макареві, рівно 30 років.

* * *

Згадаймо співробітників "Гомону України": письменників, науковців, діячів культури, суспільних діячів і церковних, визначних постатей нашого політичного світу, ідеологів, педагогів і виховників, а також економістів і ряду інших ділянок багатогранного життя.

На сторінках "Гомону України" були друковані статті і літературні твори: Степана Бандери, Ярослава Стецька, Дмитра Донцова, Євгена Маланюка, Юрія Тиса-Крохмалюка, Антона Княжинського, Степана Галамая, Леоніда Полтави, Володимира Гаврилюка, Оксани Керч, Адольфа Гладилевича, Алли Коссовської, Мирослави Ласовської-Крук, Аріядни Стебельської, Богдана Романенчука, Володимира Макара, Михайла Дмитренка, Івана Кейвана, Володимира Янова, Михайла Лози, Софії Наумович, Михайла Кушніра, Василя Ніньовського, Романа Малащука, Миколи Чировського, Романа Рахманного, Володимира Болюбаша, Анатолія Бедрія, Василя Боро-

дача, Івана Шевчука, Андрія Ількова, Юрія Лінчевського, Олександри Копач, Олександра Татомира, Теодора Терен-Юськова, Ореста Павлова, Марти Кравців-Барабаш, Семена Романова, Миколи Климишина, В. Кульчицького Гута, Остапа Хмуровича, Івана Білана, Костянтина Біди, Наталії Башук, Петра Башука, Павла Шевчука, Володимира Безручка, Василя Дідюка, Івана Дурбака, Корнеля Крупського, Ярослава Курдидика, Володимира Луцева, Василя Луцева, Олега Лисяка, Петра Мірчука, Григорія Ощипка, Олександра Підгайного, Євгена Б. Рослицького, Лева Шанковського, Павла Штепи, Олександра Соколишина, Василя Щербія, Оксани Романишин, Романа Завадовича, Василя Литвина, Василя Безхлібника, Ігната Білинського, Любомира Рихтицького, Олександра Домбровського, Панька Незабудька, Миколи Шафовала, Лесі Лисик, Олега Романишина, Михайла Гикавого, Романа Кухара, Антона Кущинського, Володимира Косика, Павла Маценка, Володимира Пасіки, Івана Боднарчука, Матея Гути, Людмили Волянської, Тетяни Федорів, Степана Голяша, Михайла Івасівки, Анатолія Демуса та інших авторів.

В умовах діаспори наших поселень для преси важливою ділянкою інформації є дописи з теренів. "Гомін України" постійно був інформований його дописувачами з подій, якими пульсує українське життя, а зокрема Організацій Визвольного Фронту. Довгими роками зі сторінок тижневика не сходили імена: Михайла Завадського з Едмонтону, Ольги Гайдимовської і Левка Ковальчука із Ванкуверу, Степана Пісоцького, Івана Корди та Ілька Козири із Тандер-Бей, Петра Ластовського із Вінніпеґу, Миколи Коційовського із Судбур, Степана Гарасимовича, Ярослава Пришляка і Миколи Андрухова із Монтреалю, Миколи Шекала із Ватерфорду, Василя Лупинцева із Калгар, Степана Мединського з Лондону, Степана Романюка з Летбридж, Миколи Барткова, Миколи Стека і Степана Тикайла із Ошави, Ярослава Сташинського із Сейнт Кетеринс і Богдана Кульчицького із Гамільтону.

Спільними силами редакції, авторів-кореспондентів і дописувачів, творився ідейно зцементований колектив співробітників пера, якому допомагав теж і технічний апарат адміністрації і друкарні. Згадати б найстарших із кадрів цього колективу директорів друкарні: Володимира Дейчаківського і Володимира Довганюка; а в адміністрації: — о. Павла Баб'яка, Василя Кушмелина, Романа Бойцуна, Павла Шевчука, Таню Корінь а з новіших Віру Микитин, Івана Фіголя та Степана Пелеха.

* * *

Видавництво "Гомін України" — це не тільки тижневик із своїми додатками та кожнорічним альманахом, але теж видавництво різноманітних видань з різних ділянок літератури, літературознав-

ства, науки, публіцистики та спогадів видатних постатей нашої сучасності. Між ними твори високої наукової вартості, праця Миколи Аркаса — "Історія північної Чорноморщини"; ряд блискучих стилем і глибоким змістом публістичних творів Дмитра Донцова — "Поетка вогняних меж, Олена Теліга", 1953, "Рік 1918 — Київ", 1954, "За яку революцію", 1957, "Дві літератури нашої доби" (передрук), 1958, "Незримі скрижалі Кобзаря", 1961, "Хрестом і мечем", 1967; цінні праці Євгена Маланюка — "Книга спостережень", т. 1. 1962, і "Книга спостережень", т. 2. 1966; літературні твори Меланії Кравців — "Дорога", роман, 1955, і "Калейдоскоп", оповідання, 1960; Ольги Мак — "Чудасій", повість, 1956, "Жаїра", історичний роман з бразилійського життя, т. 1., 1957 і т. 2., 1958; "Каміння під косою", повість, 1973; Юрія Тиса — "Конотоп", оповідання, 1959 і "К-7", фантастична повість, 1964; Олега Лисяка — "Люди такі, як ми", оповідання, 1960; Василя Волицького — "На Львів і Київ", спогади, 1963; Зенона Тарнавського — "Дорога на Високий замок", новелі, оповідання і нариси, 1964; Лесі Лисак — "Срібна Мадонна", нариси, оповідання, есеї, 1973 і "Замок на вулиці Мейн", оповідання, 1976; Оксани Керч — "Наречений", повість, 1965 і "Такий довгий рік", повість, 1971; Нестора Ріпецького — "РЗЗ", оповідання, 1967; збірка новель, нарисів і оповідань Миколи Понеділка — "Говорить лиш поле", 1962; спогади Володимира Макара — "Бойові друзі", т. 1., 1980 і "Пройдений шлях", а Т. 1 ("Від Бистриці до Бугу"), 1983; збірка гумору Святослава Караванського — "Ярина з городу Хоми Черешні", 1981; спогади Романа Малащука — "З книги мого життя", 1987.

Видавництво теж спирається на виданнях фінансованих авторами чи організаціями як ЛВУ, ОЖ ЛВУ, СУМ, ООЧСУ, УПА, НТШ, АДУК і КУК.

Рівночасно помітна тенденція спільних видань Видавництва "Гомін України" із Українською Видавничою Спілкою у Лондоні. Спільними силами, для спільного ринку, видали обидва видавництва твори Степана Любомирського "Ніколи не забуду", роман, 1984, та три томи цього ж автора "Слідами заповіту" (том перший — "Поховайте та вставайте", том другий — "Кайдани порвіте" і том третій — "І вражою злою кров'ю волю окропіте", 1985-1986).

Добре, при цій нагоді, пригадати видання, що друкувалися в друкарні "Гомону України", між ними: "З волинських і поліських рейдів УПА", видання Товариства кол. вояків УПА, 1959; Володимир Макар — спомини "Береза Картузька", видання ЛВУ, 1956; Юрій Липа — "Поезія", видання Українського Лікарського Товариства, 1967; Віра Ворскло — "Листи без адреси", поезії, 1967, і тієї ж авторки збірка поезій "Лада", 1977; "Збірник наукових праць НТШ у Канаді (В обороні української культури і народу)", 1966, "Збірник

наукових праць на пошану Євгена Вертипороха", Видання НТШ у Канаді, 1972, "Ювілейний збірник наукових праць НТШ у Канаді" (До 100-річчя Товариства), 1977; "Естафета", збірник літератури і мистецтва Асоціації Діячів Української Культури ч. 1, 1970, і "Естафета" ч. 2, 1974 (видання АДУК); "25-річчя СУМ Канади" (Видання Спілки Української Молоді в Канаді), 1973; Микола Климишин — "В поході до волі", спомини, видання Ліги Визволення України, 1975; "Шлях до мети" — ювілейна книга у 25-річчя діяльності Об'єднання Жінок Ліги Визволення України, 1978; "На пошану Лесі Українки", видання Комітету Українок Канади, 1980; Дмитра Козія — "Глибинний етос", нариси з літератури і філософії, видання Курсів Українознавства ім. Ю. Липи у Торонті, 1984; "Українські політичні в'язні в СССР", видання Ліги Визволення України, 1979; XV Крайовий З'їзд ЛВУ", видання КУ ЛВУ, 1981; "XVI Крайовий З'їзд ЛВУ", видання КУ ЛВУ, 1984; Степан Горлач — "Богдар", видання автора, і того ж автора — "Приповідки і афоризми канадських українців", 1985; Василь Дідюк — "На народній ниві", нариси, статті і репортажі, т. 1, 1982 і т. 2, 1985, видання автора; Дмитро Гулей — "Українська народня творчість", видання автора, 1986; "Українці в Тандер Бей" — збірник матеріалів і документів у 45-ліття відділу КУК, 1986, видання КУК у Тандер Бей; "Ювілейна пропам'ятна книга Українського Культурного Центру в Торонті", видання УКЦентру, 1986.

За останніх десять років у В-ві "Гомін України були видані наступні твори: Роман Рахманний — "Україна атомного віку" (3 томи); Богдан Стебельський — "Ідеї і творчість"; "Збірник наукових праць канадського НТШ", том XXXIII; Володимир Макар — Бойові друзі", том II; та інші. — (Ред. "ГУ", 1999).

Як бачимо з наведеного матеріялу активність друкарні Видавництва "Гомін України" в останніх роках сильно збільшилася на користь видань споріднених організацій та видань окремих авторів.

Подібно як в організації редакційної праці велику допомогу несли автори, дописувачі-кореспонденти, так теж у праці кольпортажів газети, та різних видань велику допоміжну роль на громадських засадах виконували та виконують представники видавництва. Ось вони: В. Вівчарук — Брентфорд, А. Коломійчук — Калгари, Д. Кіт — Чатам, Г. Дронь — Чікаго, О. Гошовський — Едмонтон, М. Главка — Гамільтон, С. Мединський — Лондон, М. Андрухів — Монтреаль, М. Бойчук — Саскатун, Я. Чучман — Ст. Кетеринс, М. Коційовський — Судбури, В. Кахнич — Тандер Бей, Й. Гуменюк — Су Сент Мері, І. Федонь — Велланд, М. Мостовий — Віндзор, П. Рибак — Оттава, М. Хар — Вінніпег, В. Фук — Ошава. Крім того крамниці книгарні "Арка" у Торонті.

40 років — великий відтинок часу і не менший капітал праці та жертви людей. Не все занотоване, люди відходили і приходили. Життя змінливе, але ідеали, ради яких продовжується праця і мовчазна відданість людей, не проминає. Люди вірять у вічність ідеалів України, в потребу її визволення і державної самостійності і тому працюють. Їх гріє любов до свого народу і помагає спільно перемогти життєві перешкоди та докладати усіх сил для дальших успіхів.

Дирекція "Гомону України" у 1980-х роках.

Зліва: Микола Бартків, Олег Романишин, Володимир Довганюк,
Микола Фіголь, Василь Дідюк, Михайло Шепетик, Микола Кулик,
Володимир Окіпнюк, Леся Шуст, Роман Малащук .

Михайло Сосновський
(1958 рік)

Сторінки "Гомону України" за останніх десяти років розкривають перед нами картину того шляху, яким ми йшли, намагаючися здійснювати наші пляни по лінії допомоги визвольній боротьбі українського народу з одного боку і по лінії дальшої і кращої розбудови суспільно-політичного і культурного життя української групи в Канаді.

Роман Рахманний
(1988 рік)

Щотижневий часопис "Гомін України" вступив у 40-й рік свого дійового існування і неохитного служіння державницькій справі українського народу на базі революційної концепції боротьби за його визволення. За визволення не тільки від фізичного, але й також від психологічного поневолення всіма окупантами і їхніми попутниками. Тому цей фронт охоплює всю земну кулю, де тільки живуть і діють українці. Потреба створення речника цих ідей та зокрема інформатора про збройно-політичну боротьбу революційної ОУН і Української Повстанської Армії під загальним прапором Української Головної Визвольної Ради обговорювалась в Західній Європі ще далеко до появи першого випуску "Гомону України". Влітку 1946 року можливості такого кроку заторкнено в розмові з канадцем сотником Святославом Фроляком, коли він з Лондону прибув на відвідини в Мюнхен. Цю саму можливість, але вже в конкретній формі, обмірковано в моїх розмовах з провідником революційної ОУН Степаном Бандерою і генеральним секретарем закордонних справ УГВР Миколою Лебедем, також у Мюнхені, в серпні 1948 року. Обидва вони одноставно схвалили пропозицію організувати часопис, що українській громадськості в Канаді з'ясував би становище в Україні саме в час найбільш посиленої там збройно-політичної визвольної боротьби. Цей намір здійснили в грудні 1948 року, коли спільними заходами сотника С. Фроляка, групи нових і давніх поселенців та за моєю участю з Європи видано перший випуск "Гомону України".

Навколо цього органу кристалізувалося в Канаді все сьогодишнє середовище оборонців Воюючої України: і раніше постала Спілка Української Молоді, і створена 1 травня 1949 року Ліга Визволення України, і згодом Об'єднання жінок ЛВУ та різні установи побутового характеру. В цій газеті вони мали спільний форум для з'ясування своїх справ та інформування ширшої громадськості про свою діяльність і досяги. Без такого форуму їхнє існування було б частково обмежене до місцевого обсягу в наслідок промовчування їх тогочасною доволі необ'єктивною пресою на Північно-Американському континенті.

Маючи свого речника для уточнювання своїх кожноточасних позицій, середовище ЛВУ у свій час ефективно включилося в координаційне представництво — Комітет Українців Канади, зміцнило його структуру і авторитет перед обличчям всеканадського суспільства. Ця подія замаркувала врешті визнання всіма складовими частинами тієї установи цінності збройно-політичної боротьби на рідних землях і потреби принаймні моральної підтримки для тих борців з боку української громадськості в державах Заходу.

"Гомін України" безпосередньо своєю роботою і посередньо через організації Визвольного Фронту суттєво спричинився до принципового визнання крайової боротьби теж Світовим Конгресом Вільних Українців.

Поява активістів молодшого покоління в Україні та їхня еволюція в напрямі до концепції Української Самостійної Соборної Держави тільки підтвердила правильність самостійницьких позицій "Гомону України" і врешті всього середовища.

Збройно-політична боротьба революційної ОУН і УПА в роки 1941-1953 не була даремна. Вона вивела назву України в світ, а її традиції далі живуть у народі, що мав і має перед очима світлі зразки державницького патріотизму, зокрема в особах політв'язнів — колишніх діячів ОУН та УПА. Всупереч ворожій дезінформації та всупереч деяким баламутним сигналам з еміграції, нове покоління українців орієнтується саме на них, як на своє світло в темряві окупантської ночі. Тому й сьогодні між позиціями "Гомону України" та рухом молодих в Україні немає звичної прірви поколінь.

Отже, роля "Гомону України" в розвитку самостійницьких ідей та в оберіганні їх перед ерозією емігрантщини, угодовщини з окупантами України — конкретна і важлива. Виконати це завдання можна було тільки завдяки численним патріотам-поселенцям і їхнім нащадкам у цій країні. Вони особисто уперлися асиміляційному тискові та ворожій дезінформації і своєю моральною, робочою та фінансовою підтримкою створили для "Гомону України" здорову, незалежну базу...

Тут ще раз унаочнюється роля живого і друкованого слова і тих, хто ним користується для всенародньої справи. Воно збуджує і оформлює мислення пригноблених, воно їм на деякий час замінює технічну зброю, як це висловив Іван Франко:

*"Блаженний муж, що в хвилях занепаду,
Коли заглухне й найчутніша совість,
Хоч диким криком збуджує громаду,
І правду й щирість відкрива як новість".*

Все українське суспільство саме переживає тяжкі часи, часи, коли у багатьох людей "заглухла й найчутніша совість", коли на весь голос треба збуджувати громаду і, здавалось би, ясно відому українську правду доводиться відкривати як новість. Це — обов'язок кожного самостійницького видання.

ПРИВІТАННЯ У 50-РІЧЧЯ "ГОМОНУ УКРАЇНИ"

Один із основників, які привезли ідею створення газети в Канаді, яка б інформувала про визвольну боротьбу українського народу.

**Шановні Друзі, Члени Управи Видавництва і Редакції,
Шановні Читачі і Прихильники "Гомону України"!**

Поздоровляю Вас усіх із Золотим Ювілеєм нашого часопису. Впродовж півстоліття він здобув собі довіру, пошану і вдячність тисячів передплатників і читачів своєю непохитною вірністю основним ідеям служіння нації, оборони прав і честі України та її збройної сили — Української Повстанської Армії.

Як один із засновників і довголітній співробітник "Гомону України", я можу запевнити Вас, що він завжди стояв в авангарді боротьби за самостійне і гідне існування української нації, а тепер змагається за розбудову та зміцнення незалежної Української Держави.

Невблаганна недуга не дозволяє мені взяти участі у цьому радісному святі, але духом я з Вами. Всім ідейним редакторам, розпорядливим адміністраторам та жертвенним читачам висловлюю велике признання і побажання снаги і сили для дальшої праці на добро українського народу.

**Слава Україні!
Героям Слава!**

Роман Рахманний, (1998/99)

Роман Малащук
(1988 рік)

"Відмічуючи 40-річчя "Гомону України", ми одночасно відмічуємо працю, труд і жертвенність всіх тих, хто розуміючи вагу й значення для української визвольної боротьби українського вільного друкованого слова, докладали й далі докладають зусиль для його розвитку й розбудови. Тисячі наших передплатників, уділовців, читачів, прихильників, співпрацівників і їхня праця, підтримка і труд складаються на те, що наша газета може виконувати свою роль і завдання.

"Гомін України" є побудований, вдержуваний і розбудовуваний спільними зусиллями всієї української громади, яка визнає позиції визвольної боротьби українського народу та морально й матеріально допомагає його революційно-визвольним силам: на рідних землях, а за кордоном допомагає відповідникам цих крайових сил.

Особливе місце в допомозі "Гомонові України" займають члени ЛВУ, ОЖ ЛВУ, СУМ, Т-ва колишніх вояків УПА, АДУК, організації, які стоять на різних відтинках єдиного українського визвольного фронту.

Василь Солонинка
(1968 рік)

Саме цей ідейний зміст і стиль життя, що його приніс український націоналізм, зумовив потребу нової газети з прибуттям нової еміграції до Канади. "Гомін України" взяв на себе відповідальне і, треба це підкреслити, нелегке завдання передати українській еміграції в Канаді і США, яка ніколи не переривала зв'язку з Батьківщиною, всю героїку і весь зміст визвольної боротьби українського народу, що в останній світовій війні і по війні проходила в збройних лавах Української Повстанської Армії.

Мінялися в той час ситуації і міжнародня ситуація, але "Гомін України" незмінно залишився вірним українському націоналізмові, винесеним з краю ідеям революційно-визвольної боротьби. Завдяки праці Організацій Українського Визвольного Фронту, а в тому широкому колам читачів, передплатників і щиро-відданих приятелів

"Гомону України" боротьба та ідейний зміст Воюючої України стали власністю всієї української спільноти у вільному світі, що стверджують і засвідчують постанови першого Світового Конгресу Вільних Українців.

Життя підтвердило й виправдало слушність і правильність нашої постанови, що лише власні сили народу рішають у змагу до волі і державної незалежності. Тому то єдиною нашою орієнтацією є український народ і його сила. У висліді того наголошуємо постійно єдність української спільноти у вільному світі з українським народом на Батьківщині.

Як 20 років тому, ми й сьогодні не перестанемо твердити, що українська спільнота у вільних країнах світу має найпершим своїм обов'язком всіма силами допомагати справі визволення України. У тісному пов'язанні з долею рідного краю вона віднайде зміст власного існування і снагу до дальшого росту, причиняючись активно до збагачення і розбудови країн свого поселення. Рівночасно діяльність у користь визволення України є вселюдським післанництвом — найпевнішим вкладом у побудову справедливого і тривалого миру в світі.

Правда, з емігрантів ми стали вже повноправними громадянами, але наші зобов'язання супроти рідного народу не змінилися. Разом з давнішими українськими поселенцями і народженими вже тут поколіннями ми творимо українську спільноту, що зберігає свою національну ідентичність і мову, плекає і збагачує культуру і традиції рідного народу, віднаходячи зміст і призначення свого національного життя у пов'язанні з рідним народом на Батьківщині і його визвольною боротьбою.

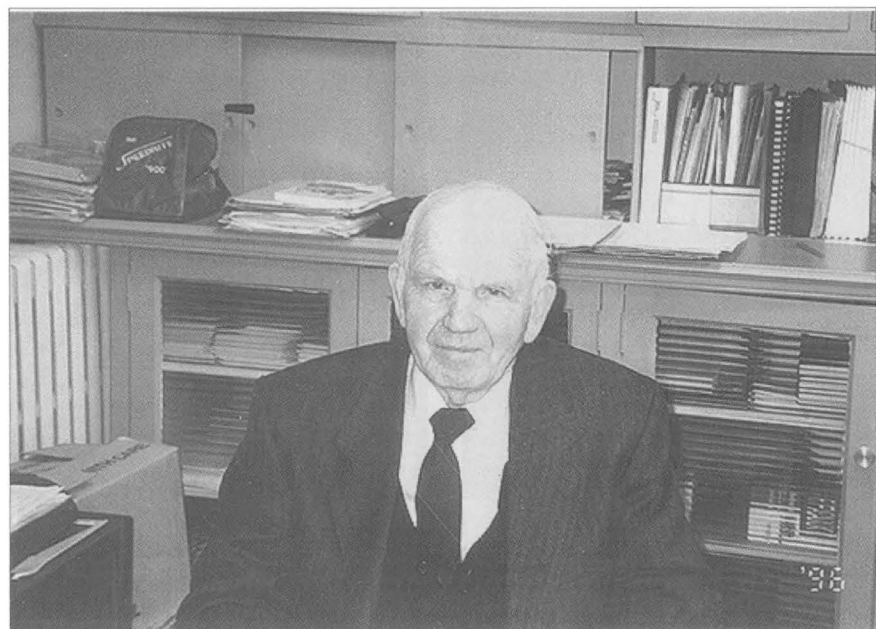
Члени керівних органів, редакції і працівники «Гомону України» 1950-х рр.

Сидять зліва: В. Кліш, М. Кушпета, В. Солонинка, І. Вараниця,
Р. Малащук, М. Кравців, В. Макар.

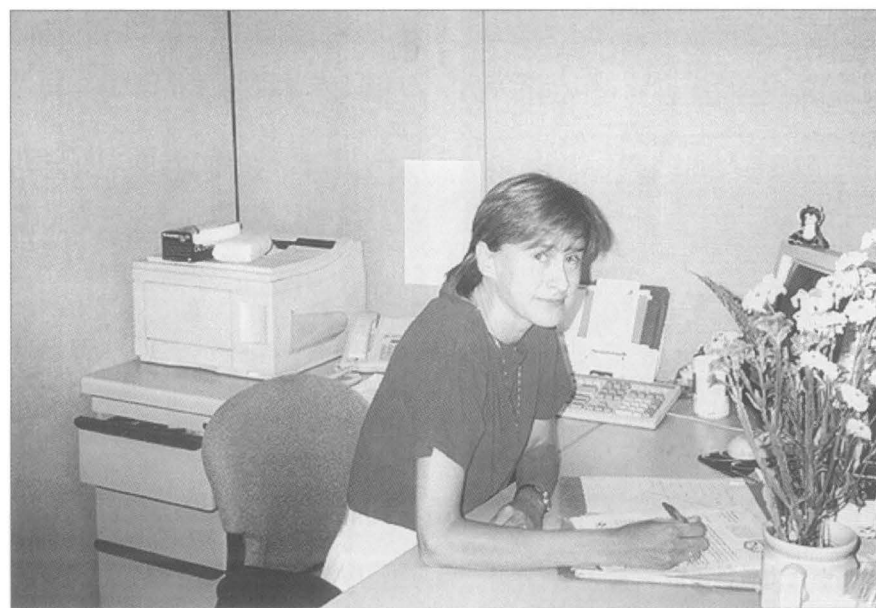
Стоять зліва: Ю. Вітковицький, Б. Стебельський, В. Дейчаківський,
О. Матла, П. Музика, П. Баб'як, В. Довганюк.

Зліва згори: Олександр Матла, Василь Солонинка, Анатолій Бедрій,
 Андрій Бандера, Василь Кушмелин, Богдан Стебельський.

Іван Фігоľ

Ірка Мицак

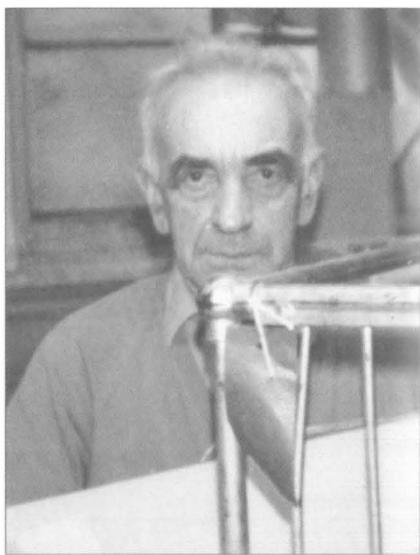
Володимир Болюбаш

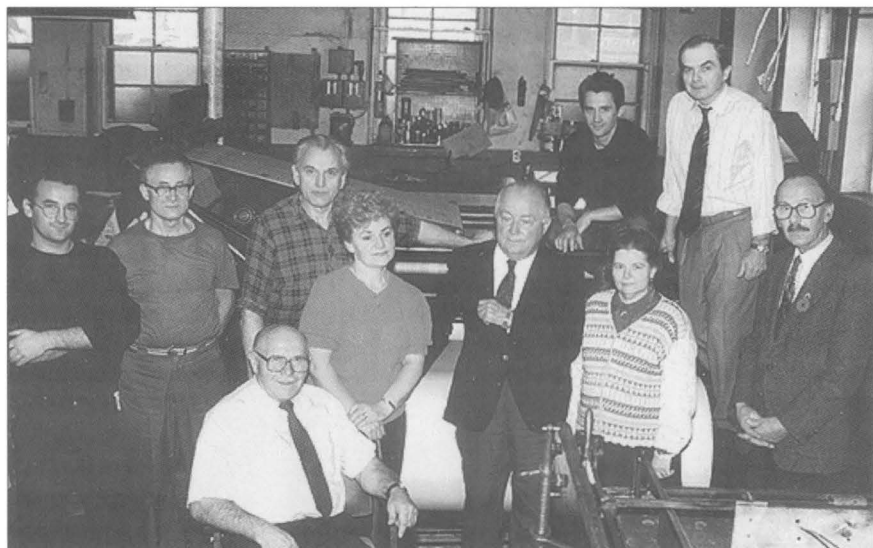
Олена Глібович

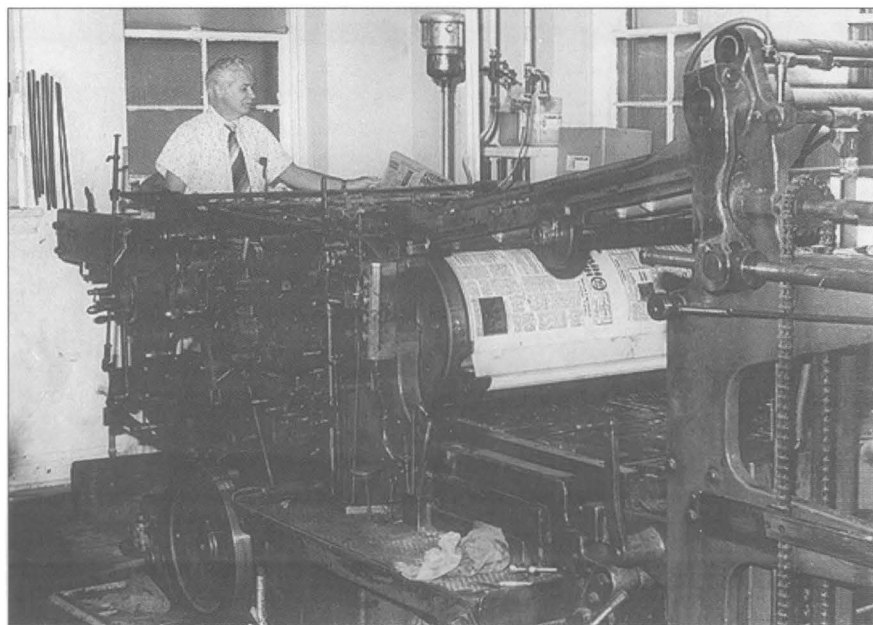
**Василь Ковальчук,
експедиція газети**

**Василь Барабаш,
господар будинку «Просвіта»**

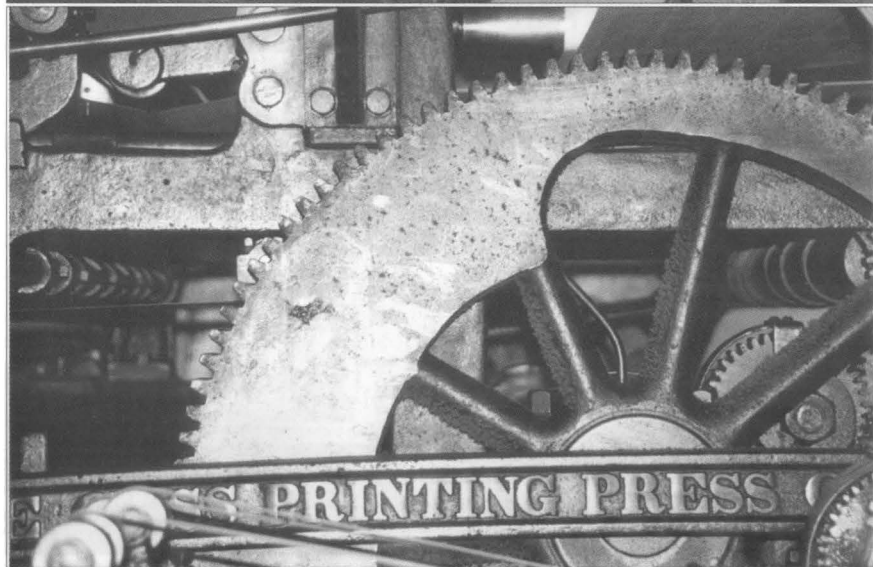
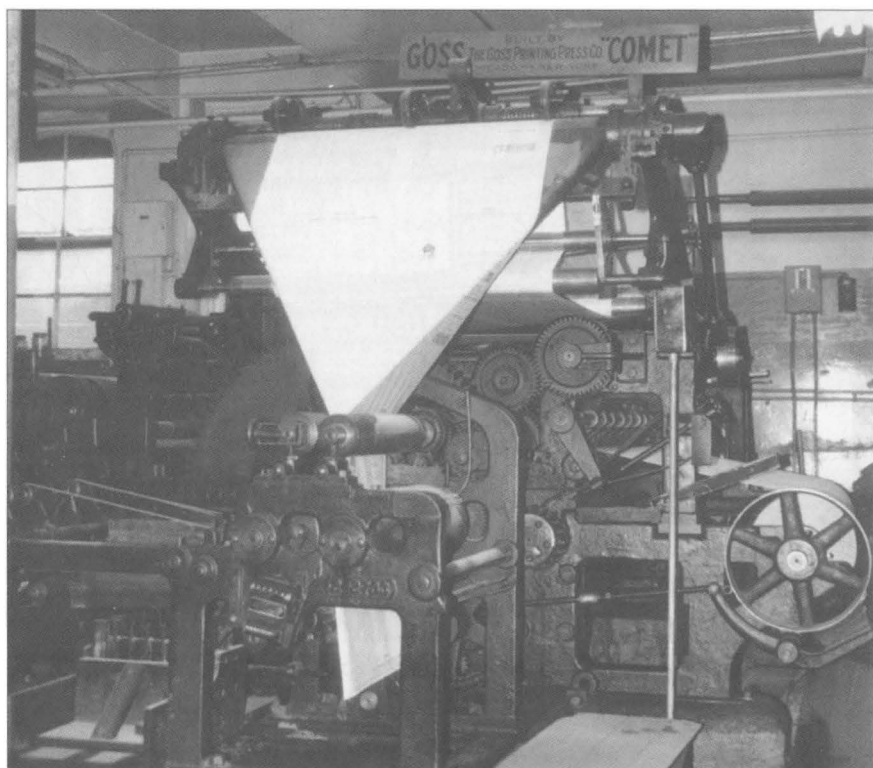
Колектив "Гомону України" у друкарні напередодні переходу на нову поліграфічну техніку. Зліва: Михайло Гуцман, Іван Лукачів, Йосип Шостак, Георгій Тівірікін, Олег Романишин, Микола Бартків, Софія Сосняк, Володимир Окіпнюк, Віра Микитин, Степан Пелех.

Працюємо на «старій» друкарській машині. Друкар Козьма Юрійчук.

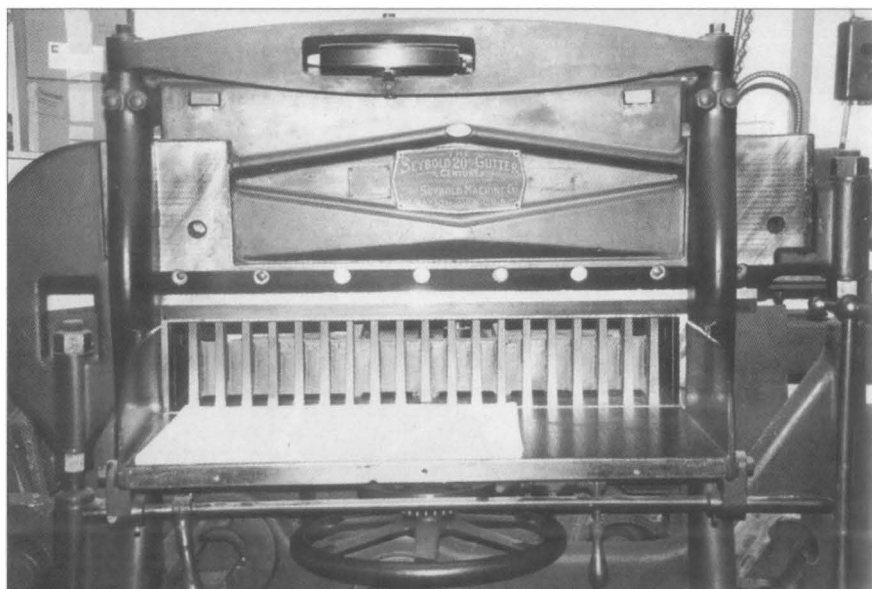
Лінотип — машина на якій проводилися набори тексту.

Друкарська машина на якій друкувався "Гомін України"

Сторінка "Гомону України"

Машина для обрізання паперу.

"ГОМІН УКРАЇНИ У ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ

Склад дирекції: Володимир Окіпнюк — голова дирекції;
Михайло Шепетик, Михайло Музичка, Климентина Боднар, Марія
Кравець, Олег Романишин — члени.

Адміністрація:

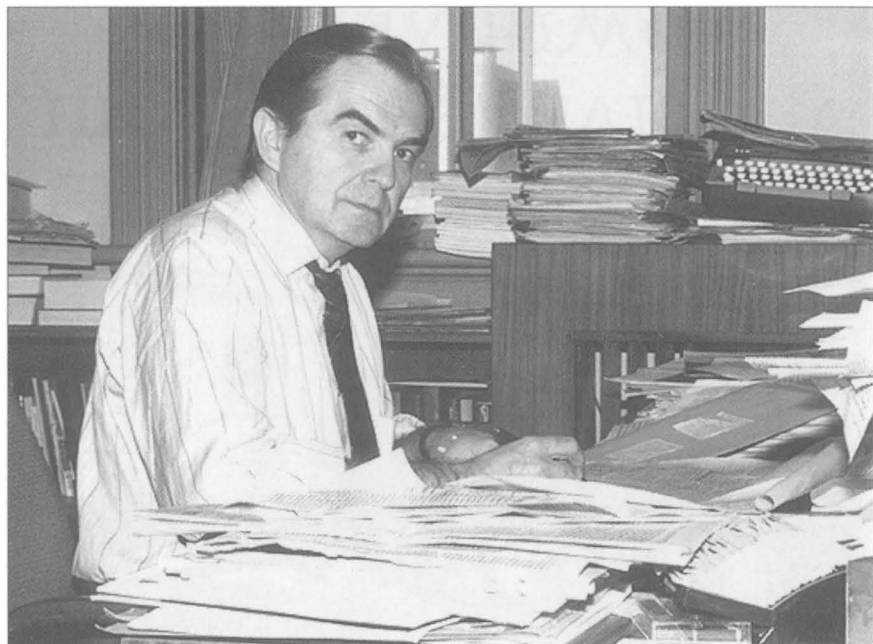
Василь Мигович, Віра Микитин,
Вероніка Чучман.

Склад редакції:

Олег Романишин — гол. редактор,
Софія Сосняк,
Георгій Тівірікін, Михайло Гуцман.

Контрольна комісія:

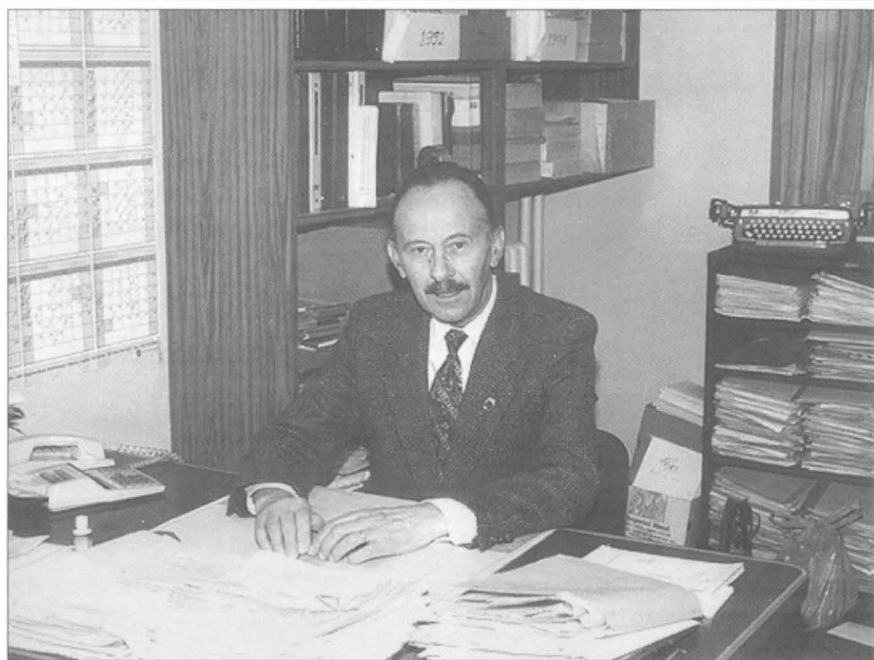
Іван Фіголь — голова;
Степан Гула, Микола Карпій — члени.

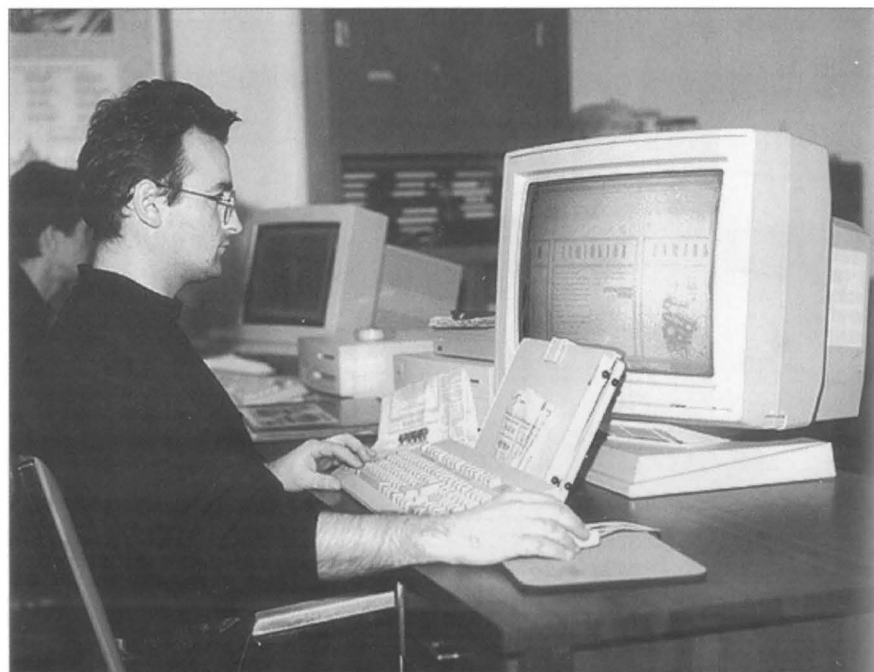
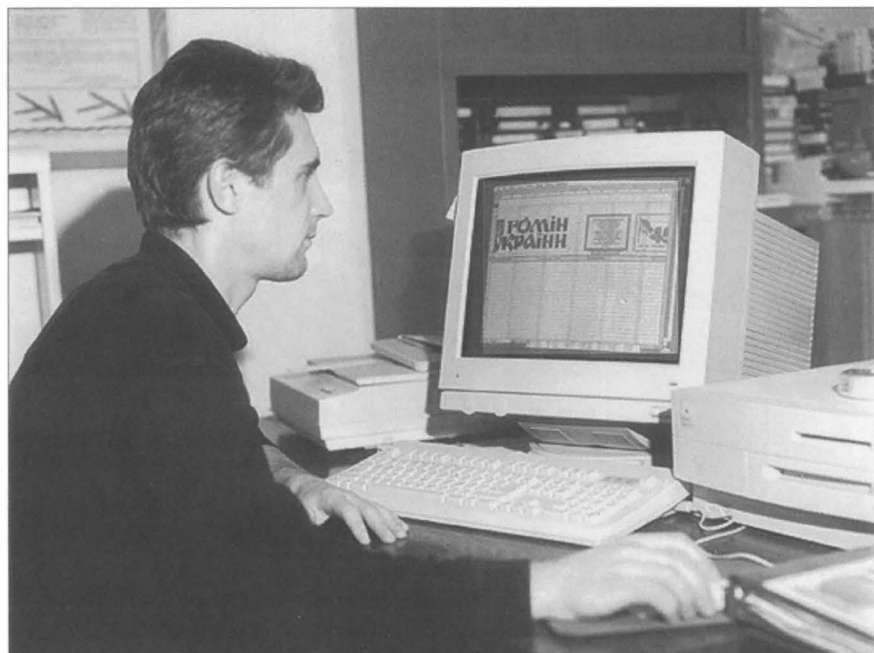
Головний редактор — Олег Романишин

Співробітник «Гомону України» Іван Терешенко та Софія Сосняк.

Згори: Віра Микитин, Степан Пелех.

Згори: Георгій Тівірікін, Михайло Гуцман.

ЗАГОЛОВКИ «ГОМОНУ УКРАЇНИ» І СТОРІНОК

ГОМІН УКРАЇНИ
Ukrainian Echo

**ГОСПОДАРСЬКІ
ВІСТІ**

Видання Кредитної Співки „Будучність“

**ГОМІН
УКРАЇНИ**

**ЖІНОЧІ
СТОРІНКА**

**ГОМІН
УКРАЇНИ**

**UKRAINIAN
ЕЧНО**

**Література
Мистецтво**
ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ ГОМОН УКРАЇНИ

**ЮНАЦЬКИЙ
СВІТ**
СТОРІНКА ЮНАЦЬКОЇ ЛВУ

ЛІТЕРАТУРА І МИСТЕЦТВО

ТРИБУНА
ВООЛІ ЛВУ-ТОРОНТО

**ГОСПОДАРСЬКІ
ВІСТІ**

КРЕДИТОВА СПІЛКА „БУДУЧНІСТЬ“

2200 Blue Street West, Toronto, ON	M6P 1Y6	416-591-5440
140 Bedford Street, Toronto, ON	M5T 1A7	416-591-7512
1400 York Road, Mississauga, ON	L4W 1A6	905-276-1271
221 Major Mackenzie, Scarborough, ON	M1S 4P4	416-298-7991
917 Leaside Avenue, Toronto, ON	M2L 1A1	416-292-9679

Наука і Освіта
Словесні спадщини - Освітній Пасажир "Українка" на території "Дісне"

**СТОРІНКА
ОБСЯДАННЯ ЖІНОК
ЛВУ**

**ВОЯЦЬКА
ВАТРА**

**СТУДЕНТСЬКА
ДУМКА**

ТРИБУНА СУМІВЦЯ
100 AN LEUKEN VARIANTS LUKEN MOLODIY V KANADI

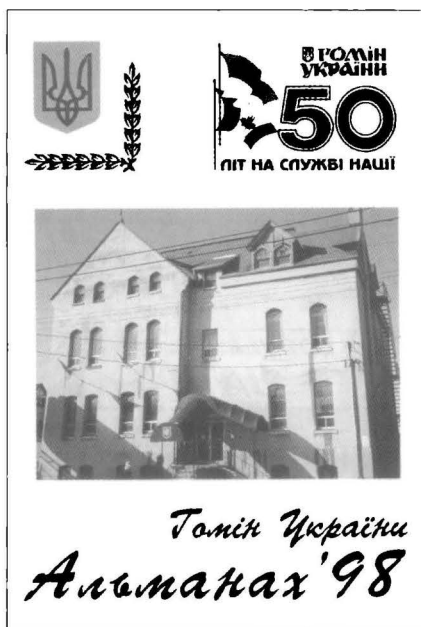
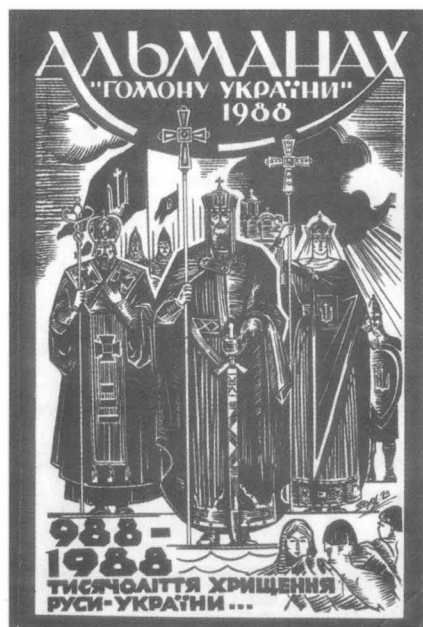
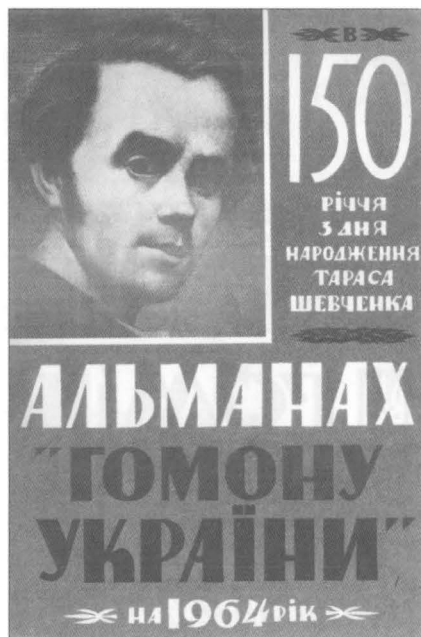
**ЖІНОЧІ СТОРІНКА
ЛВУ**

Пластова сторінка
1. ПЛАСТОВІ ТОВАРИСТВО УКРАЇНИ (НАШІ) ПЛАСТОВІ ДІТЯ ТА ПЛАСТОВІ ДІТЯ
12. 100 СЛОВАМИ ПЛАСТОВІ ДІТЯ ТА ПЛАСТОВІ ДІТЯ

З ЖИТТЯ ЛВУ

СПОРТ
У ЗДОРОВОМУ ТІЛІ — ЗДОРОВИЙ ДУХ!

СПОРТ

Зразки обкладинок Альманахів «Гомону України»

ДОКУМЕНТИ

УРИВКИ З ПРОТОКОЛУ

**ІНФОРМАТИВНИХ ЗБОРІВ У СПРАВІ ВИДАВНИЦТВА "ГОМІН УКРАЇНИ",
ЩО ВІДБУЛИСЯ 29 СІЧНЯ 1949 РОКУ В ПРИМІЩЕННІ "УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИКА",
ТОРОНТО, BATHURST 339. ПОЧАТОК 8:30 ВВЕЧЕРІ**

Приявні: Д-р Шкурат, мгр Я. Спольський, д-р Герич, інж. А. Івахнюк, Євген Спольський, інж. Я. Нестеренко, ред. Сосновський, д-р Малащук, С. Фроляк, О. Іванчук, Ю. Іванчук, д-р Н. Івахнюк, А. Тершановець, І. Мисаренко, В. І. Челюк, Ст. Лайкіш, Ст. Бігун, Н. Кіндрат, І. Ел'яшевський, О. Лушак, Ю. Тарнович, П. Волиняк, А. Харак, Джура Гр., Савчук П.

Програма:

- 1) Відкриття зборів
- 2) Вибір президента Зборів
- 3) Реферат гол. ред. п. Сосновського про напрям, завдання і потребу часопису "Гомін України" на канадійському терені
- 4) Дискусія
- 5) Справа організації видавництва
- 6) Вибір керівних органів видавництва
- 7) Запити і різне.

До 1). Збори відкриває відповідальний за видавництво п. С. Фроляк і покликує на секретаря Ярослава Спольського. У вступнім слові переповідає п. Фроляк коротко історію постанови видавництва в грудні 1948 року. Ініціативний гурток підготував випуск першого числа, видав до сьогодні 4 числа, а тепер йдеться про зафіксування видавництва, себто треба йому надати організаційних форм, заступити провізоричні форми правління постійними та усупільнити приватну ініціативу Ініціативного Гуртка. Згадує теж про тепле прийняття нового часопису громадянством Канади і США.

До 2) П. А. Тершаковець пропонує на президента Зборів інж. Івахнюка, що збори одноголосно одобрюють. П. С. Фроляк передає провід зборами в руки п. Івахнюка.

До 3) Гол. редактор часопису п. Сосновський накреслює в своїй промові напрям і завдання "Гомону України". Ціль його репрезентувати Воюючу Україну на американськім континенті з аспекту не партійного, а загально-національного, накресленого Українською Головною Визвольною Радою та УПА. Газета спирається на ідеях, що постали в краю протягом Другої світової війни та наших визвольних змагань 1939 р. до сьогодні. Поява такої газети не випадкова

в Канаді, а зумовлена політичною дійсністю в Україні та ситуацією української преси в Канаді. Ця преса загалом заступає політичну думку 30-х років в Україні а з погляду сьогодишньої ситуації в світі та на цьому тлі і нашої ситуації є неактуальна і припізнена в часі. Нам не важно полемізувати з існуючими пресовими органами в Канаді, а треба об'єднувати українську еміграцію на позиціях Воюючої України, репрезентованої УГВР і УПА, ставлячи завжди інтереси й потреби краю понад потребами еміграції, тим більше, що існуюча преса на еміграції іде назагал на розбиття визвольного фронту та в своїх заложеннях дає перевагу еміграційним чинникам над краєви-ми. Під тим оглядом ми хочемо сповняти завдання, що їх накресли-ла УГВР для політичної еміграції. Америка сьогодні є політичним центром світу і якраз тому наше завдання в Америці звертати її ува-гу на наш вклад в боротьбу вільного світу з тоталітаризмом і в зв'язку з цим підкреслювати вагу розв'язки наших проблем при ор-ганізації будучого мирного світу. Це наше найважливіше завдання і це мусимо ми робити.

Газета стрінулась з прихильним відгомоном українського громадянства Канади й США. Тираж на сьогодні 3000. Вже сьогодні відчувається, що він замалий і нашим завданням буде побільшити його до кільканадцять тисяч, щоби відповісти приблизним потребам Американського континенту. Коли це число осягнеться, це буде доказом з'єднання української еміграції в Америці фронтом до Краю. Щоб це осягнути треба перебудувати видавництво на громадську організацію та розбудувати матеріальну базу, що якраз є завданням сьогоднішніх зборів.

(З першої і другої сторінок проколу)

Нам пишуть...

ЗРАЗКИ ЛИСТІВ

НАШ АЛЬМАНАХ

Хоч і тяжко — ох! та ах!,
Та зате є Альманах!
Тут чого лишень нема —
Усіляка всячина!
Головне — історія
Й деяка теорія;
Що бувало і що маєм
І про що нераз зітхаєм;
Що зробили, спорудили,
Як старе щось відновили,
Збудували, навезли,
Як укупі знов були.
І на душах відлягає
Камінь із сердець спадає,
Ну, бо треба далі жити
Працювати, не скиглити,
Україну будувати,
Рідним братам помагати...

Євген Ракуз
м. Львів

* * *

Дуже вдячні вам за Альманах "Томін України", котрий нам
близький і рідний в почуттях і думках...

Іван Коваленко
Василь Тахтаров
м. Селидове, Донецька область

* * *

Висловлюємо щиру подяку за надіслану посилку з щорічником Альманаху "Томону України". Були б дуже раді розповсюдити Альманах серед бібліотек м. Кривого Рогу, українських громад, свідомої інтелігенції, журналістів міських засобів масової інформації. Завчасно дякуємо за розуміння потреб сучасного Кривбасу з 800-тисячним населенням, де проживає 75% українців.

Валентина Кривда
м. Кривий Ріг

Від імені Івано-Франківського обласного проводу Конгресу Українських націоналістів висловлюємо вам щирі вдячність за розкішне видання Альманах "Гомону України", яке отримали від вас. Цей Альманах отримав захоплене визнання серед членства Конгресу Українських Націоналістів, Крайового Братства ОУН-УПА Карпатського краю ім. "Грома", Товариства "Меморіал", в середовищі якого він був розповсюджений.

Роман Круцик
м. Івано-Франківськ

* * *

З великим задоволенням прочитав Альманах "Гомону України". В ньому дуже вдало поєднується наші історія і сучасність.

Петро Бенсюк
м. Чернівці

* * *

Щиросердечно дякуємо Вам за висланий примірник Альманаху "Гомону України", в якому справді з поліграфічним хистом розміщено уважно підібраний матеріал. Привертає увагу теж історичний календар, доповнений іменами Великих людей — творців і сподвижників нашої історії. Надіюся, що такий самий, або й навіть ще кращий, Альманах "Гомону України" з'явиться теж і в наступному році.

Володимир Шелест
Оттава

* * *

Альманах є дуже корисний тим, що пригадує важливі події минулого.

Григорій Сергун
Торонто

* * *

Іду в Україну, хоч два візьму на спомин для родини. Альманах своїм змістом і мистецьким оформленням особливо цінна для мене книжка.

І. Городиська-Іванчишин
Бронкс, Н. Й.

* * *

Дякую за такий цінний Альманах! Читаю з потрясінням... Стільки наших борців упало в бій за нашу неньку Україну. Ми її ніколи не мали; ми були рабами триста років! Але наша Україна була, є і буде!

Ярослава Гвоздецька
Вестон, Онтаріо

* * *

* * *

Завдяки Шановному Добродієві Миколі Кошикові із Торонта, який перебуваючи в Запоріжжі під час туристичної подорожі по Україні, подарував мені примірник Альманаха, який я із задоволенням прочитав і складаю редакції сердечну подяку за цікаві і змістовні матеріали. Особливо визвали сльози на моїх очах матеріали про повстанців безкомпромісної визвольної боротьби з проклятим сталінським режимом. Можливо, я сприйняв ті статті так близько до серця тому, що сам я приймав безпосередню участь у Визвольній боротьбі, в збройному підпіллі, з 1946 по жовтень 1952 року. На моїх очах полягли на полі слави найкращі мої друзі, яких ніколи не позабути...

Ми і сьогодні продовжуємо святую Справу наших провідників і друзів і робимо все, що в нашої змозі, щоб пробудити національну свідомість у змосковцених українців, привити любов до української мови і культури, засудити яничарів і манкуртів.

На мою думку "Альманах-1997" зрадагований в національно-патріотичному дусі і є корисним для кожної української родини. Особливо в східних регіонах України є велика потреба в такій літературі.

Хочеться побажати, щоб в наступному альманасі були поміщені і поетичні твори, які раніше на Україні були заборонені. Бажано, щоб була сторінка для дітей до шкільного і молодшого шкільного віку, а також біографічні довідки про життя і боротьбу національних героїв України.

Василь Маркович
Організаційний референт
Запорізької Кошової Управи Братства ОУН-УПА

* * *

Дуже мені приємно читати газету; маю що читати цілий тиждень. Я маю 90 років. Бувайте здорові і далі працюйте для нашого народу і нашої України.

Катерина Козак
Бонвілл, Альберта

* * *

Отримую Ваш дорогоцінний часопис щотижня. Я є дуже задоволений з нього, бо є багато що читати і все є цікаве.

М. Копитко
Гамільтон, Онтаріо

* * *

Я читаю і підтримую "Гомін України". Велика оцінка Вашій невтомній, добрій праці друкованого слова українською мовою.

Ольга Горегляд
Ошава, Онтаріо

"Гомін України" одержую постійно, і читаю із задоволенням.
Може й через нього прийшов до здоров'я...

Андрій Сухинський
Вінніпер

* * *

Щиро дякую за часопис "Гомін України", який я вже одержала... Я дуже рада, що весь часопис в українській мові.

Надія Шульга
Норт Дельта, Британська Колумбія

* * *

4-го березня буде рік, як я читаю "Гомін України" і він мені подобається.

Марія Мазурок
Альвістон, Онтаріо

* * *

Я Вам вдячна за газету. Буду Вам щастя усім бажати, бо люблю газету Вашу читати.

Феня Самохін
Ошава, Онтаріо

* * *

Я дуже люблю читати "Гомін України". І поки мого життя і пам'яті, я хочу його далі передплачувати.

Олекса Бучко
Портедж Ля Прері, Манітоба

* * *

Ваш цінний часопис "Гомін України", де був поміщений мій спомин про мою Маму, одержала в третій день свят. Ваш часопис утішається великою популярністю. На сторінці "Об'єднання Жінок" є надзвичайно цінна стаття — "Рік Української Родини", на підставі якої можна робити доповіді тут і в Україні. Проблеми української родини є так дуже на часі і так дуже актуальні.

Ще раз дуже, а дуже дякую. Бажаю багато сил і успіхів у Вашій праці.

Оля Дутка-Буртик
Кліфтон, Н. ДЖ.

* * *

Найновіше число "Гомону України" є досить гарно та модерно зредаговане та видруковане, можемо тепер прирівнятись до інших, навіть до тих з програми "60 мінут", які так "добре" до нас поставились.

Лев Романів
Беррі, Онтаріо

Вітаю всіх співпрацівників редакції із V-ою річницею незалежності нашої відродженої Держави.

Дозвольте висловити чистосердечну подяку за поміщення небувалого матеріалу у Вашому цінному часописі у трьох числах 17-24-31 липня 1996. Ви подали наглядно історію нашої Держави. Нарешті ми побачили цінні сторінки історії нашої минушини, а особливо сьогодення.

Література, із якої частинно Ви черпали матеріали, є незамінна. Такий матеріал, спеціально сьогодні, мусить частіше друкуватися на сторінках нашої преси.

Дякую щиро за переслання Альманаху — матеріали дуже цікаві.

Тетяна Носко-Оборонів
Монреаль, Квебек

* * *

Патріоти України допомогли мені організувати декілька лекцій для студентів Луганського педагогічного інституту ім. Т. Г. Шевченка... Я представив газету і видавництво "Гомін України", показав книги, торкнувся деяких питань (УНР, ОУН, УПА особливо). Інтерес дуже великий... Викладачі, як філологи, навіть "розмели" газети, щоб вони були їм, як зразок "харківського" правопису...

Учні Лутугинської середньої школи ч. 1 Луганської області.

Фото: Сергій Редькин

Інше ставлення в школі. Я вимушений був наробити ксерокопії вашої газети зі статтею, бо багато вчителів бажали мати її при собі. Директорка забрала Ваш примірник і тепер показує його на всіх зборах вчителів, на всіх рівнях...

Там були присутні кілька бібліотекарів з сільських бібліотек і вони попросили в мене по примірнику газети "Гомін України" виставити на стенді. Кажуть "з нас вимагають щоб українські газети стояли, а де їх взяти?" В області одна тільки газета, яка ледь жевріє (українська). Одна бібліотекарка бачу не дуже розуміє українську; я перейшов на російську. А вона каже: "ні, все кажіть як потрібно. Я росіянка, виросла в Росії, українську мову не вчила, а як я її вивчу, якщо не спілкуючись з вами, хто її знає?" І вона періодично запитувала мене про якесь слово, записуючи його у власний словник...

Сергій Редькин, Луганськ

Вітаю і поздоровляю Вас з Вашою благородною працею для добра нашого українського народу. "Гомін України" завжди стояв на засадах об'єктивної інформації про стан подій в українській політиці... "Гомін України" є найкращим інформатором про український стан, як у національно-політичних, так у духовно-церковних справах.

**Петро Филипчук
Монреаль, Квебек**

ГОСТІ ВИДАВНИЦТВА "ГОМІН УКРАЇНИ"

З найкращими побажаннями захисту позицій українського націоналізму й успіхів в акції допомоги воюючій Україні.

Ярослав Стецько

Передаю хвальній Редакції найщиріші бажання успіхів у відповідальній праці нан вихованням української громади в Канаді.

Д-р Антін Княжинський

З нагоди Конференції Комітету Українців Канади мило мені відвідати редакцію "Гомін України". Складаю найщиріші побажання.

о. д-р Василь Кушнір

Щирий привіт з Мюнхену від Українського Вільного Університету.

проф. Іван Мірчук

Щирому захисникові ідей українського націоналізму і доброму пропагаторові ідей АБН — найкращих успіхів.

Дай Боже, щоб кожна наша редакція могла створити таку симпатичну атмосферу для своїх членів і для гостей.

Слава Стецько

Перебуваючи в м. Торонті, щоб виголосити торонтському українському громадянству доповідь про 20-ті роки нашого століття в Україні та про справу Спілки Визволення України, я з приємністю відвідав редакцію газети "Гомін України". Я радий, що українське життя вирує по всіх закутках світу. Кожний українець, що носить у своєму серці українську ідею, провадить корисну працю, скеровану до поліпшення гіркої долі нашої нації. Коли не ми, то дальші наші покоління споживатимуть плід праці теперішнього покоління. І це я твердо вірю. Я старий, але в продовж мого життя Україна зробила такий велетенський крок вперед, вийшла з забуття й стала на твердий шлях свого історичного розвитку.

Бажаю Шановній Редакції щасливо провадити далі свою великої ваги працю, дбаючи, щоб українці, йдучи різними шляхами щодо метод своєї праці, урешті, дійшовши бажаної мети, однозгідно стали до будування власної самостійної, незалежної від Москви, держави.

Кость Туркало,

член Спілки Визволення України 1930 р.

З нагоди відвідим Хвальної Редакції "Гомін України" хочу цим висловити свої признання і подив для редакції одного з найкраще редагованих наших часописів поза Україною.

Уважаю, що "Гомін України" сповняє дуже велику функцію у боротьбі за визволення українських земель з-під московського ярма.

Бажаю Високоповажним панам редакторам часопису і їх співробітникам успіхів і витривалості в їх прямо незамінливій діяльності.

**Проф. Василь Орелецький,
ректор Українського Вільного Університету у Мюнхені**

Хай гомін Вашого "Гомону" долітає до України. Успіхів і всього добра бажаю!

**Д-р Омелян Кушпета,
Голляндія**

Вітаю сердечно хвальну редакцію "Гомін України" й бажаю багатограних успіхів у творчій праці для добра українського народу.

**Д-р Святомир М. Фостун,
Англія**

З нагоди відвідин нашої вельмишанованої редакції "Гомін України" з гарячим бажанням усе більших успіхів. Із другого кінця Американського континенту соняшної Аргентини,

**Василь Косюк,
Аргентина**

На гарну згадку мого побуту в редакції "Гомону України" з побажанням якнайбільшого успіху для української культури.

Григорій Крук

Побуваючи в Торонті маю за честь привітати редакційну колегію "Гомону України" та побажати працівниками часопису успіхів та наснаги в їх важливій праці для добра Українського Народу.

З Богом за Україну!

**Василь Буряк,
Сідней, Австралія**

Приємно бути тут, ознайомитися ще з одним огнищем українського духа. Побут-візита коротка, але упадіююча, — особливо в цей час наших змагань та переживань. Але спільно за правду!

**Прот. д-р Степан Ярмусь,
голова Президії Консисторії
Української Православної Церкви в Канаді**

З великою приємністю я відвідав В-во "Гомін України" і з такою радістю ствердив розвій цієї нашої важливої станиці.

**Борис Вітошинський,
Франція**

Приємно мені було відвідати членів редакції і обмінятися думками в питаннях координації українського життя і діяльності.

Микола Лебедь

Приємно гостити перший раз в "Гомоні України", та заізнатися з працівниками. Дальше провадьте українську громаду!

**Д-р Дмитро Ціпівник,
Президент Комітету Українців Канади**

Радий познайомитися з дружнім братством "Гомону України". Хай доля Вища обереже всіх вас поміж бурі і негоди історичної, щоб утвердити нерушиму ступінь життя Матері України!

Олесь Бердник

Найперше, що мене зачепило — як що так можна сказати, за струни мого серця і приємно вразило, це те, що в "Гомоні України" всеукраїнське мислення віє справжнім патріотизмом...

У теперішній час, коли події в Україні набирають щораз ширшого розмаху за відновлення нашої незалежності — праця "Гомону України" дуже потрібна саме в такому Всеукраїнському напрямку!

свщ. Василь Романюк

Нам завжди бракувало єдності.

Хай ніколи не буде її дефіциту! Політичні погляди — це особиста справа кожної людини. Добро України — це те, що повинно злучити розум, почуття, діяльність, мрії усіх її дітей у всьому світі!

**Ростислав Братунь,
Львів**

"Гомін України" переміг "страх України". Історія твориться го-лосом совісті і діяльністю розуму. Був час, коли в нашому житті переважав крик серця, так дуже нас боліло все минуле і сучасне, а те-пер ми, стиснувши рану на серці, повинні дати голос розумові. І — вперед! Я був в редакції "Гомону України" 30 червня 1990 року (в день проголошення незалежної України у Львові) і зважував свою душу на вазі справедливості. Хай ніколи не замовкне гомін правди й свободи, золотий гомін незалежності українського народу.

Дмитро Павличко

Дякую за приємну зустріч в "Гомоні України". Сподіваюсь, ми були не тільки уважними слухачами один одного, але й однодумцями. Добра Вам і здоров'я! Україна у нас — одна!

**Лідія Коваленко, Володимир Маняк,
Співголова українського "Меморіалу"**

Гомін "малої", але вільної України — доходив і до нас. Коли була нормальна погода...

Слава Богові — український борометр показує на "ясно". То ж хай гомін переросте в потужний голос нашої свободи.

Слава справжнім українцям!

Слава нашій матері Україні!

**Володимир Яворівський,
Київ**

На щирі і незабутню пам'ять дорогій редакції "Гомону України" з днів побуту у м. Торонто. З глибокою шаную та благословенням.

Владика Павло Василик

Шановній редакції "Гомону України" зичу успіхів у консолідації української нації у конструктивній праці на благо побудови Української Самостійної Держави.

Михайло Горинь

Наші представники:

**Василь Вівчарук (Брантфорд),
Іван Горбачук (Боффало),
Артем Коломийчук (Калгарі),
Осип Панчишин (Чікаго),
Василь Вальків (Едмонтон),
Данило Боднарук (Гамільтон),
Українське видавництво (Лондон, ВБ),
Степан Мединський (Лондон, Онт.),
Михайло Король (Міссіссага),
Даня Дубас (Монреаль),
Василь Куць (Норт Дельта, Б. К.),
Євген Щурко (Ошава),
Михайло Бойчук (Саскатун),
Володимир Любка (Скарборо),
Іван Кардаш (Ст. Кетеринс),
Дмитро Баб'як (Судбури),
Степан Пісоцький (Тандер Бей),
книгарня "Арка" (Торонто),
Петро Павлишин (Велланд),
Міст-Віндзор — Петро Мицак (Віндзор),
Іван Романюк (Вінніпег).**

